AllText
שירותי משרד מתקדמים בע"מ

פרוטוקול ישיבת מועצה מס' 23 מתאריך 11.1.2016- ריכוז החלטות

(קריית עתידים, 14:00 – 16:00)

משתתפים: **אוה מדז'יבוז', יו"ר המועצה**
דורלי אלמגור
אייל מלובן
ד"ר דליה זליקוביץ'
ד"ר עמית לביא – דינור
יצחק בורבא
ד"ר מיכל שפירא
סוהיר נחאס
מרה מרו – סנבטו
פרופ' אילת ברעם – צברי

לא משתתפים: **פרופ' טליה איינהורן**
שפיק עבד
יוכי פלר

נוכחים: **ניר שויקי, מנכ"ל בפועל**
עו"ד הילה שמיר, היועצת המשפטית
אופיר ביתן, עוזר מנכ"ל
פרח רותם, סמנכ"ל מחקר
אופיר רייכמן, ראש אגף טלוויזיה
עו"ד מיכל גרוס, הלשכה המשפטית
מיטל שגב, דוברת
בר פלד, משרד בן חורין ואלכסנדרוביץ'
ליאת כהן, ע. יו"ר ומתאמת פעולות המועצה וועדותיה

מוזמנים: **"ישראל 10"; יוסי ורשבסקי, מנכ"ל**
עו"ד דבורה קמחי
עו"ד יורם בונן
עו"ד ברק גליקמן

"חדשות 10"; גולן יוכפז, מנכ"ל

רח' דרויאנוב 5 תל-אביב ■ טל. 072-2111102 ■ פקס. 03-5715725 ■ e.mail: office@alltext.co.il ■ www.alltext.co.il

<u>סדר היום:</u>

1. דבר היו"ר.

2. דבר מנכ"ל.

3. בקשת "חדשות 10" להארכת מהדורת החדשות.

4. הצגת סקר בנושא צפייה במהדורת החדשות.

5. חידושים בעולם בתחום הרגולציה.

6. מינוי חברי מועצה בוועדות במקומה של חברת המועצה טליה איינהורן.

7. שונות.

<u>פרוטוקול הישיבה</u>

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: אני פותחת את הישיבה. יש לנו כמה דברים טכניים על הפרק ונושא מהותי. בואו נתייחס רגע לנושא שתכף אנחנו מתחילים איתו, בקשת ערוץ 10 להארכת,

אייל מלובן: לפני שאת מתחילה, אני מבקש רגע.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: כן?

אייל מלובן: אני רוצה להבין. הרי יש הפרדה, זאת אומרת לא יכול לבוא אבי ניר ולייצג את חברת החדשות שלו. למה פה מגיע מנכ"ל של חברה ומייצג את חברת החדשות כשבעצם צריכה להיות הפרדת סמכויות מוחלטת? באמת, חס וחלילה, אין לי שום דבר נגד ורשבסקי, אין לי שום דבר נגד זה. אני רוצה להבין משפטית.

עו"ד הילה שמיר: אני אענה.

אייל מלובן: אוקי.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: משפטית? אז אני אתן להילה לענות.

עו"ד הילה שמיר: את רוצה להגיד קודם משהו?

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: תראה, אני אגיד בגדול, שחברות נפרדות,

אייל מלובן: אז למה אני,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: בגלל שהשיבוץ של הזמנים משפיע על שיבוץ הזמנים של כל הערוץ.

עו"ד הילה שמיר: רגע, רגע.

אייל מלובן: חברים, האם הוא בא לשכנע אותי שהוא רוצה את החדשות עד תשע ועשרים?

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: כן.

אייל מלובן: אז זה לא ענייננו. סליחה, זה לא ענייננו. יש מנכ"ל לחברת החדשות,

עו"ד הילה שמיר: תן לי לעזור, בסדר? תן לי לעזור. תראו, אנחנו, כשנתנו רישיון, הם הרי במבנה של בעל הרישיון העתידי, נכון? אחד בתוך אחד. גורם אחד שבסופו יש זכיינית שהיא סוג של חברת בת שלו. בתוך הכללים שאנחנו אישרנו בעצם לבעל הרישיון אז לגבי החדשות, מי שאמור לשבץ את זה גם עבד כשבעל הזיכיון היו בתוכו שני זכיינים. אבל בגדול, בעל הרישיון הוא זה שעורך-, בעל הרישיון, ישראל 10, הוא זה שעורך את לוח השידורים ובתוכו הוא אמור לשבץ, אני מתחברת למה שאוה אמרה קודם, הוא אמור לשבץ את שידורי החדשות. זאת אומרת אמור להיות פה איזשהו שיתוף פעולה מובנה בין המנכ"ל הזה למנכ"ל הזה. זו לא אותה חברה, שלא נתבלבל, אף אחד לא יכול להתבלבל. אמור להיות שיתוף פעולה שמשרת בראש ובראשונה את לוח השידורים של הערוץ, ובשל העובדה הזאת, אני חושבת שהמועצה נעתרה לבקשה של מנכ"ל הערוץ לבוא ולהציג איך זה אמור לשרת אותו או למה הוא תומך ורוצה גם את הבקשה הזאת.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: אייל, תראה, בעיקרון הם היו צריכים לבוא ביחד. עכשיו, בגלל הנסיבות האישיות של ורשבסקי זה התפצל והתארך. אנחנו נעתרנו לו ובסדר,

אייל מלובן: אם אלה סיבות אישיות, על זה אני לא מלין, שיהיה בריא,

עו"ד הילה שמיר: לא, אבל זה לא נבע מהאישיות, זה נבע,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: לא, אני אומרת, הם היו מגיעים מראש ביחד.

עו"ד הילה שמיר: נכון.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: הפיצול הזה-, עכשיו, אני רוצה רגע להתייחס למשהו ואני רוצה לשים את זה על השולחן ולפרוטוקול ואחרי שאני אסיים להגיד את זה, אני מבקשת מכם לא להתייחס, אנחנו נצטרך-, יש פה איזשהו ניסיון ללכת למלחמה אישית נגדי בסיפור הזה של הערוץ, כמו שגם אז, כשהיינו בכל העניין של הרישיון. אני אומרת, לא תופסים אנשים בצערם. אני מודה, זה לא הדבר הכי נעים, זה לא הדבר הכי הוגן בעיניי, אבל זאת הדרך שהם נלחמים. אני אשתדל באופן אישי ואני כמובן אבקש מכם כמועצה לשים את הדברים האלו בצד, ננסה להתייחס לדברים בצורה הכי מקצועית והכי עניינית. אנחנו מועצה ציבורית, אנחנו מייצגים את האינטרס הציבורי, אנחנו צריכים להסתכל בראייה כמה שיותר רחבה. המועצה הזאתי אפשר להאשים אותה בהרבה מאוד דברים, בטח התערבות בתוכן אי אפשר להאשים. זו מועצה שנתנה את כל הכבוד וכמו שצריך את כל הכלים ואת כל-, אנחנו תמיד באים ואומרים, אנחנו לא מנהלים את הגופים המפוקחים שלנו, אנחנו אלה שנותנים את המסגרות ובודקים את הדברים הרגולטוריים. הגיע לפתחנו העניין של החדשות, אגב, בלי קשר לבקשת ערוץ 10. זאת אומרת הם נכנסו כבר לסוגיה שהועלתה על ידי חברי המועצה שבאו-, שאני ישבתי אתמול אישית עם דוד רגב ועברתי על מכלול של ארבעים תלונות למשל רק מהתקופה האחרונה על העניין של הארכת מהדורת החדשות. תשמעו, זה גם הולך להרבה מקומות. חלק מהטענות היו-, אני כבר נתתי את הדוגמא הזאתי, אני אחזור עליה. כשהיה את הפיגוע בצרפת היו פה שידורים ודברים שבצרפת לא היה אותם. אנחנו הגענו, העודף הזה, דרך אגב, זו שיחה שפעם צריך לעשות עליה דיון בנפרד, התנהלות

AllText
שירותי משרד מתקדמים בע"מ

חברות החדשות שאחרי זה באות לפה בסוף שנה, בכי וזה. שמתחת לכל רמזור שמים את ההוא, איך קוראים לפרשן הצבאי?

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: רוני דניאל.

אייל מלובן: רוני דניאל עם איזה טייס שטס על דאונים לפני חמשת אלפים שנה. נו בחייאת רבאק, בואו,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: כן. אני מסכימה איתך ולכן אני חושבת,

אייל מלובן: צריך לעשות את הדיון הזה בנפרד.

עו"ד הילה שמיר: מצד שני, הם נלחמים בכל מיני מהדורות חדשות מאוד אינטראקטיביות,

ד"ר עמית לביא דינור: את צריכה לדעת שההבדל בין האופן שבישראל משדרים לעולם הוא דרמטי.

(מדברים יחד)

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: עכשיו, בואו נחזור רגע לעניין הזה. עלתה סוגיה בעניין האם מהדורת החדשות צריכה לעבור מעבר לשעה תשע. אני מזכירה שעם השנים הייתה אבולוציה ואם פעם באמת התחילו עם מהדורה מרכזית, בתכלס מהשעה חמש, שש, מאיפה שאתם,

5

אייל מלובן: חמש.

אופיר רייכמן: רבע לחמש.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: יש שידורי חדשות במתכונת כזאתי ואחרת עם אותם פרשנים, עם אותם אייטמים ואנחנו לא מתערבים בזה, לא באים ואומרים. אנחנו בסך הכל העלינו את הסוגיה, כי אנחנו חושבים במכלול ההסתכלותי, שאני תכף גם אגע בזה, שצריך לתת איזשהן מסגרות. ערוץ 10 באג'נדה, אגב, המבורכת או לא מבורכת, לא עניינו. כי אם אנחנו אומרים: אנחנו לא אלה שאחראים על התוכן. אז גם לא צריך צל"שים או טר"שים על תוכן, אנחנו לא נותנים צל"ש או טר"ש. הם החליטו באג'נדה שלהם להתמקד בשידורי אקטואליה, דוקו, תעודה ודרמות,

רח' דרויאנוב 5 תל-אביב ■ טל. 072-2111102 ■ פקס. 03-5715725 ■ e.mail: office@alltext.co.il ■ www.alltext.co.il

ואז הם פיתחו את מה שנקרא מגזין. יש את זה בכל מיני קונסטלציות והחליטו להכניס את זה כחלק מהתכנית של החדשות. גם לפי החוק והכללים, המגזין לא נכנס ביומן חדשות, זה לא חדשות.

אייל מלובן: בהגדרה של חדשות.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: נכון, בהגדרה של חדשות. אבל גם בזה באנו ואמרנו: חברים, אם אתם רוצים לבדל את עצמכם במסגרת החדשות של עד תשע, תחליטו. אתם העורכים, תעשו מה שאתם רוצים. להרחיב את זה ולגרום בעצם-, עצם הבקשה לתשע ועשרים בעצם מכתיבה את השוק. למה? אם היו עשרים שחקנים שכל אחד היה בזה, אז אתה אומר: אז אחד בתשע ועשרים, אחד בעשרה לתשע, זה לא משנה. סך הכל יש לנו שני שחקנים. הבקשה לתשע ועשרים מקבעת את זה שהפריים טיים יתחיל בתשע ועשרים, נקודה. כי ערוץ 2 יתאים את עצמו. בסדר? לא בסדר? בצדק? לא רלוונטי. זה המצב. ואז אנחנו מגיעים למצב שהפריים שלנו מתחיל בתשע ועשרים על ידי משהו שהוא בעצם לא חדשות, על ידי זה שהציבור הביע כבר את התרעומת שלו על זה שיש יותר מידי חדשות. רואים שיש כבר פה מונוגרפיה של חדשות, זאת אומרת אנחנו לא נכנסים גם לזה. אנחנו אומרים: חברים, עדיין אנחנו סומכים על העורכים, סומכים על המנכ"ל. אבל ברגע שהפריים טיים מתחיל בתשע ועשרים ואז בעצם אנשים-, למשל בואו נסתכל רגע מבחינה צרכנית על הלקוחות של עידן פלוס. אלה צופים שאין להם Hot ו- Yes. אלה צופים בדרך כלל מהפריפריות יותר. אלה אנשים שטלוויזיה זה חלק מהבילוי שלהם, הבילוי המשפחתי. הם רוצים לשבת עם הילדים, לראות תכנית שהיא לכל המשפחה ולאו דווקא-, כי אין להם אופציות אחרות, ולאו דווקא חדשות. ואז מתחילים את הכל בתשע וחצי בעצם. תשע ועשרים ואז יוצאים למקבץ פרסומות ואז יש את הקדימונים וכל הדברים והגענו לתשע וחצי. אז זה פשוט "דופק" אנשים שאין להם את

שירותי משרד מתקדמים בע"מ

היכולת ואלה אנשים מעוטי יכולת שגם להם אנחנו צריכים לדאוג. כנ"ל נוער, שלא צורכים את החדשות ורוצים לראות תכנית כשיש להם בית ספר למחרת. לא חייבים לגרור אותה לשעה אחת עשרה. בואו ניגע בנקודה של היוצרים והדרמות. אחת משמורות הטבע שאנחנו כמועצה ציבורית צריכים לשמר ורוצים לשמר זה העניין של דרמות. יושבות פה הזכייניות ואומרות: דרמה, זו תכנית אחת מהכי יקרות, היא תכנית לא רווחית, היא תכנית שאנחנו לא מחזירים את ההשקעה שלה, זו תכנית שהולכת לצפייה נדחית. עכשיו, כל התכניות של דרמה הן תכניות שניות, כי הן לא תופסות פריים טיים. אז אם מתחילים,

אייל מלובן: לחכות לתכניות האלה שיביאו את ההרמה לאחוז הרייטינג.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: אז עזוב את זה,

אייל מלובן: לא, את צודקת, אני מצדיק אותך.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: נגיד וה- lead in גם אתה עובר-, אתה תתחיל לשדר את הדרמה רק בעשר ומשהו, היא תגלוש עד אחת עשרה וחצי, כן, אנשים לא יראו את זה. לא יראו.

(מרה מרו סנבטו נכנסה לחדר)

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: במכלול של הדברים, אני חושבת שאם אנחנו מסתכלים על האינטרס הציבורי-, אחרי זה אני אתן לרותם להציג גם את הסקר שנעשה,

פרח רותם: פרח.

(מדברים יחד)

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: ואחרי זה אני אתן גם לפרח להציג את הסקר, שאגב, הוא אחד מהכלים, זאת אומרת לא עליו ייפול ויקום דבר, כי אנחנו צריכים להסתכל על המכלול. אני באמת מבינה, אני לא אומרת את זה בציניות, אני מבינה את המלחמה של ערוץ 10, אני מבינה שמבחינת רייטינג הם יכולים להכניס לשם פרסומות והם יכולים להכניס לשם, הס ונזכיר את המילה תוכן שיווקי, אבל עדיין, אלה לא שיקולים של מועצה

רח' דרויאנוב 5 תל-אביב ■ טל. 072-2111102 ■ פקס. 03-5715725 ■ e.mail: office@alltext.co.il ■ www.alltext.co.il

ציבורית. הם צריכים לעשות את המלחמה שלהם כגוף פרטי ואנחנו כמועצה ציבורית צריכים להסתכל על ההסתכלות של המרחב,

ד"ר עמית לביא דינור: מה שקורה היום זה חוקי? זאת אומרת את מתחילה היום חדשות בשמונה ואת רואה שזה יהיה עד תשע ואז לאט, לאט מעבירים את זה עד תשע ועשרים. כל יום זה חוזר על עצמו.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: בכתוביות.

ד"ר עמית לביא דינור: כן. בכתוביות, כשאתה מסתכל, זה כאילו משמונה עד תשע ואז אחרי חצי שעה אתה פועם,

אופיר רייכמן: הם אמורים עד שעה שבע, לכל המאוחר, לשנות את זה והם לא עושים את זה.

ניר שויקי: בקיצור, צריך לעשות סדר, זה בדיוק מה שאנחנו אומרים.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: אני מאוד מקווה שגם ערוץ 10 ישמור על תרבות התנהלותית ואנחנו ניתן להם את כל הכבוד ואת כל הזמן ואני מקווה,

אייל מלובן: מה זה את כל הזמן?

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: כל הזמן שמגיע להם.

עו"ד הילה שמיר: עד תשע בערב אנחנו פה.

אייל מלובן: דרך אגב, המכתב של דבורה קמחי לא רלוונטי יותר. שמצורף פה, מצורף לנו מכתב של דבורה קמחי זה לא רלוונטי, כי מכבי תל אביב לא ביורוליג יותר. גמרנו. אין מכבי-, זה לא רלוונטי.

מרה מרו סנבטו: כי המכתב מספטמבר.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: איילת, רצית לשאול משהו.

פרופ' איילת ברעם צברי: כן, אמרת ששמעת הרבה תלונות מהציבור ורציתי לדעת איזה סוג,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: ישבתי עם דוד רגב, נציב,

פרופ' איילת ברעם צברי: כן. איזה-, זאת אומרת אנשים מתלוננים על זה שזה ארוך יותר?

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: אני אקריא לכם. ביקשתי ממנו שישלח לי את הסיכום של,

עו"ד הילה שמיר: דיווח?

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: לא, הוא שלח לי אתמול מייל ספציפי אחרי הפגישה שלנו, שביקשתי ממנו את השלוש-, הוא ריכז לי את זה בשלוש נקודות. רגע. "אוה, שלום. בהמשך לשיחתנו מהיום, מספר התלונות שהתקבלו בחודשים האחרונים על התארכות מהדורות החדשות עומד על כארבעים תלונות. המגמות העיקריות העולות מהתלונות. התארכות המהדורות משבשת את הרגלי הצפייה של הצופים, ממתינים לתכניות האהובות עליהם. נקודה שנייה, over חדשות. במהלך הערב ולמעשה החל מהשעה ארבע משודרות תכניות בעלות אופי חדשותי ואין מקום למהדורה הארוכה. נקודה שלישית, זאת אומרת העיקריות שעלו, אין טעם להתארכות המהדורות משום שבמרבית המקרים החל מהשעה רבע לתשע משודרים תכנים לא חדשותיים, בעיקר בימים שאין בהם אירועים חריגים המצריכים דיווח חדשותי מתגלגל. זאת אומרת גם הציבור עולה על כל הנקודות שאנחנו בעצם אומרים. עכשיו, גם אל תשכחו שכשנותנים-, יש את הזמן ואין, תודה לאל, שגם יהיה כך, אין אירועים חדשותיים אמיתיים. טוחנים וטוחנים ומביאים את אותם אנשים ב"שש עם" הוא מופיע וב"תכנית חיסכון" הוא מופיע ואז בתכנית הלילה באחת עשרה וחצי. עכשיו, אנחנו אומרים-, לא באנו ואמרנו: תקשיבו, תורידו את כמות החדשות. באים ואומרים: חדשות, מהדורת חדשות, היא שעה לפי ההגדרה. אתם רוצים לעשות מגזינים? Welcome, מצוין, תעשו את זה בתכנית. שמה שהיא מוגדרת, אגב, בחוק ובכללים תכנית לענייני היום ולא יומן חדשות. זה החוק. זה החוק והכללים. בקיצור, זאת הנקודה. תכף הם ייכנסו. אם אין שאלות לגבי זה, אולי אפשר לעשות משהו טכני אחר בינתיים.

עו"ד הילה שמיר: רציתי להגיד משהו לגבי הסקר,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: הסקר לא נספיק לפני. אז אחרי-, אה, סליחה, פרח רותם. קומי פרח, יקירה, שכולם יראו. פרח רותם, סמנכ"לית המחקר.

רח' דרויאנוב 5 תל-אביב ■ טל. 072-2111102 ■ פקס. 03-5715725 ■ e.mail: office@alltext.co.il ■ www.alltext.co.il

AllText
שירותי משרד מתקדמים בע"מ

אייל מלובן: אוקי. בהצלחה, שלום, מזל טוב.

ניר שויקי: רגע, היא עוד לא הציגה.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: בבקשה הילה.

עו"ד הילה שמיר: רק שנייה, אני מחפשת את זה. רק רציתי להגיד שמתוך דו"ח הנציבות עדיין לא סיכמו את הנתונים מ-2015, אבל לגבי דו"ח הנציבות של הרשות לשנת 2014, היו כחמשת אלפים תלונות השנה, עלייה של איזה ארבעים אחוז. מתוך כל התלונות, שמונים אחוז היו תלונות שעסקו בטלוויזיה, חלק אחר ברדיו וחלק קוראים להן כללי. מתוך השמונים אחוז של טלוויזיה, אתם עוקבים אחריי, כן? אני פשוט מסתכלת על הפאי. אבל מתוך השמונים אחוז של הכללי, של תלונות הטלוויזיה, שישים וחמישה אחוז הוגדרו כתלונות על תכנים פוגעניים, שזה יכול להיות התנהגות לא הולמת, התבטאויות פוגעניות וכו'. הפלח הבא שהוא אחרי השישים וחמישה אחוזים האלה זה תלונות שהוגדרו כללי, שישה עשר אחוזים, שהקטגוריה הזאת נגעה לכל מיני נושאים. כל מיני נושאים שהיו ב"צוק איתן" ו"שובו בנים" וכל מיני דברים, אבל כללו בתוכם גם ריבוי חדשות. עכשיו, לשאלה של כמה היה ריבוי חדשות יש פה גם את הרזולוציה הזאת, אני יכולה לנסות להוציא את זה מתוך זה, תכף אני אחפש, אבל היו תלונות כאלה. מה שהוא נתן לך, אני מניחה, דוד, הוא התייחס כבר לשנת 2015, נכון?

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: 2015, סוף-, סליחה,

עו"ד הילה שמיר: הוא יודע לפלח את זה? זאת אומרת הוא אמר כמה?

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: כן, ארבעים תלונות הוא אמר. הוא רשם לי ארבעים תלונות.

עו"ד הילה שמיר: ארבעים תלונות בשנה?

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: לא, בחודשים האחרונים.

ד"ר עמית לביא דינור: על ריבוי חדשות?

רח' דרויאנוב 5 תל-אביב ■ טל. 072-2111102 ■ פקס. 03-5715725 ■ e.mail: office@alltext.co.il ■ www.alltext.co.il

AllText
שירותי משרד מתקדמים בע"מ

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: על התארכות מהדורת החדשות. אנשים מחכים לתכנית. באמת, כאילו תכניות אהובות, אז מקליטים-, אה, הוא נתן לי דוגמא של כמה דברים. יש שאומרים שהם מקליטים, אז הם צריכים להקליט את התכנית ואת התכנית אחרי, כי זה לא מתחיל בזמן, אז הם,

עו"ד הילה שמיר: רק אולי כדאי לחדד גם איתם כשהם באים. הרי אנחנו מדברים פה על המהדורה ולא בטוח שמה שיוחלט כן או לא, ישפיע על העניין של ריבוי חדשות. זאת אומרת השאלה אם באמת הם ימשיכו את זה כתכנית בענייני היום. נניח שלא מאשרים את הבקשה, אוקי? זה עד תשע. השאלה אם הלוח באמת הולך להשתנות או שהוא הולך להיות ממילא אותו דבר רק שקוראים לו לא מהדורה, אלא,

ניר שויקי: המגזין.

עו"ד הילה שמיר: המגזין, המגזין. צריך לחדד איתם,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: קודם כל, אם הם רוצים להגיש את המגזין, אנחנו לא נגד. אנחנו לא מתערבים להם בתוכן. אנחנו פשוט, כמועצה, נצביע,

ד"ר עמית לביא דינור: רגע, אבל אז הם אומרים שמתשע עד תשע וחצי זה המגזין עם איזה שהם רוצים, ואז הקהל יודע, לא מאריכים לו את זה פתאום ואז הוא בוחר אם הוא רוצה לראות או שהוא עובר למשהו אחר.

עו"ד הילה שמיר: זאת אומרת הוא יודע שזו לא המהדורה, זה מה שאת אומרת.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: בדיוק, שזה לא המהדורה.

ד"ר עמית לביא דינור: שזה יהיה מופרד וברור. ואז הם מבינים שזה יוריד להם את הרייטינג אז הם אולי לא יעשו,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: לא בטוח.

אופיר רייכמן: בהקשר הזה, אפשר להוסיף עוד משהו?

ד"ר דליה זליקוביץ': רגע, אבל אם אישרנו כבר את לוחות השידורים, אז נצטרך לעשות,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: אה, יפה, זה מה שרציתי להגיד. הם הרי הגישו לוח שידורים שהמהדורה מסתיימת בתשע. לוח השידורים שאושר להם, הוא לוח

רח' דרויאנוב 5 תל-אביב ■ טל. 072-2111102 ■ פקס. 03-5715725 ■ e.mail: office@alltext.co.il ■ www.alltext.co.il

שידורים שמסתיים בתשע. זאת אומרת הם יודעים להתמודד ויודעים להציג את לוח השידורים שהוא בתשע, אז אין פה שום בעיה. אם הם החליטו לשנות ולהוסיף עוד תכנית של מגזין, אז הם יגישו את זה, יבקשו וועדת טלוויזיה תדון בזה. אם לא תהיה סיבה, ועל פניו, כרגע אני לא רואה סיבה, יאשרו את זה. זה באמת לא-, כן אופיר, בבקשה.

אופיר רייכמן: רק בשני משפטים, רקע היסטורי של הדבר הזה. אחד הטיעונים שכל הזמן אומרים, שזו מדינה עם המון חדשות והמון חדשות. אז צריך להגיד, מהיום שערוץ 2 עלה ועד לפני שתיים עשרה שנים בערך החדשות בערוץ 2 נמשכו כחצי שעה, לא יותר, לא פחות. ערוץ 10, ב-crisis השני שלו בערך, ב-2003 לא היה מה לשדר, אז מתחו את החדשות כשהביאו את מיקי, מתחו את זה לשעה. ערוץ 2 בהתחלה עלו לארבעים דקות, ארבעים וחמש, עד שהם השוו. זאת אומרתְ גם השעה הזאת היא לא תורה מסיני, זה לא תמיד היה ככה. נזכיר שנות התשעים, היו פה הסכמי שלום, פיגועים גדולים, כל הבלגנים האלה וחדשות יומיות היו חצי שעה. אז זה גם משהו,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: זה רק מחזק. פעם היו רק מהדורות חדשות. אני מזכירה לכם שהיום יש "שש עם", "חמש עם", "תכנית חיסכון", "חדשות הלילה", "סיכום היום", כל הדברים האלה. אז בסדר. והמועצה אפשרה, הרגולטור לצורך העניין אפשר את הדבר הזה. הדבר היחיד שאנחנו בוחנים זה באמת עניין של מסגרות לטובת כל הציבור ולא טובת פלח מסוים של הציבור, בטח בעולם שלנו שאין ריבוי מתחרים. אם היה ריבוי מתחרים, אז היה יותר קל לתת לכל אחד את הבקשה שלו. האם הם הגיעו? איפה ליאת? היא יצאה.

ליאת כהן: הם בחניה.

[redacted]

הערה: הושחרו חלקים מתוך הדיון שהיו בנושאים אחרים על הפרק ולא בנושא הארכת מהדורת החדשות

[redacted]

הערה: הושחרו חלקים מתוך הדיון שהיו בנושאים אחרים על הפרק ולא בנושא הארכת מהדורת החדשות

[redacted]

הערה: הושחרו חלקים מתוך הדיון שהיו בנושאים אחרים על הפרק ולא בנושא הארכת מהדורת החדשות

[redacted]

הערה: הושחרו חלקים מתוך הדיון שהיו בנושאים אחרים על הפרק ולא בנושא הארכת מהדורת החדשות

[redacted]

הערה: הושחרו חלקים מתוך הדיון שהיו בנושאים אחרים על הפרק ולא בנושא הארכת מהדורת החדשות

[redacted]

(יוסי ורשבסקי, גולן יוכפז, עו"ד דבורה קמחי, עו"ד יורם בונן ועו"ד ברק גליקמן נכנסו לחדר)

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: שלום חברים, אנחנו שמחים לראות אתכם. האמת שאני חושבת שאנחנו מכירים את כולם. את חברי המועצה אתם גם מכירים. בבקשה. גולן, דבורה, מי,

יוסי ורשבסקי: לפני שנה וחצי ערוץ 10 היה על סף חדלות פירעון ואני הגעתי למועצה הקודמת. מלובן היה ודליה הייתה. מי עוד היה במועצה הקודמת?

עו"ד הילה שמיר: מיכל, אבל היא לא פה.

הערה: הושחרו חלקים מתוך הדיון שהיו בנושאים אחרים על הפרק ולא בנושא הארכת מהדורת החדשות

יוסי ורשבסקי: מיכל? מרה הייתה. את היית אז במועצה? בספטמבר 2014 הצגתי את התכנית העסקית שבנינו להצלת ערוץ 10 ולתחרות בשוק הטלוויזיה. בתכנית העסקית שהצגתי היה חדשות שעה וחצי, בין שמונה לתשע וחצי. ודיברתי על איך אנחנו הולכים לייצב את ערוץ 10, דבר שנראה דמיוני בצורה בלתי רגילה אז. איך אנחנו הולכים לייצב את ערוץ 10, איך אנחנו הולכים לשלם את החובות ואיך אנחנו הולכים לשרוד ולשגשג. ואני זוכר, היו כמה ביקורות, עוד פעם אתם באים אלינו ועוד פעם אתם באים אלינו וזה לא ילך, אבל זו תכנית נהדרת שאם היא תלך, באמת קיבלתם מחיאות כפיים, אם נצליח ליישם את התכנית. גם ניר היה בפגישה הזאת.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: מתי זה היה?

יוסי ורשבסקי: בספטמבר 2014. בספטמבר או אוקטובר 2014.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: אה, 14'. אוקי.

יוסי ורשבסקי: במועצה הקודמת. ואני זוכר, אני יכול לצטט את אייל מלובן שאמר: אם תצליחו, כל הכבוד, אבל תשלמו את החובות. אתם לא משלמים את החובות ואיך אפשר לעשות. ואמרתי: אנחנו נשלם את החובות ואנחנו נייצב את ערוץ 10 וערוץ 10 ישרוד וערוץ 10 ישגשג וערוץ 10 ישלם לכולם וערוץ 10 יעשה טלוויזיה הכי איכותית שיש, כמו שהוא מבין. קיבלנו את ברכת הדרך מהמועצה הקודמת ויצאנו לדרך, וקיבלנו את העזרה של המועצה הנוכחית ברישיון, ועל זה אנחנו מודים מאוד, ויצאנו לדרך. אנחנו, לכל אורך הדרך, משאני הגעתי, משדרים את החדשות בין תשע ורבע לתשע וחצי, תלוי לפי הצרכים. עכשיו, אני אומר לכם בצורה הכי גלויה. אנחנו, הטלוויזיה שלנו היא טלוויזיה אחרת. הצגתי את הטלוויזיה שלנו וקיבלתי מחיאות כפיים. חלק מהסיפור זה המכה החדשותית. אנחנו לא משדרים חדשות commodities, זאת היה פה פיגוע ושם. את זה יודעים כולם. לנו יש

AllText
שירותי משרד מתקדמים בע"מ

העמקה חדשותית, אנחנו נותנים דבר אחר. שבוע שעבר, אני אתן לכם סתם דוגמא, על דו-קיום, הייתה סדקה על דו-קיום. עכשיו, גולן הוא העורך הראשי של חברת החדשות, הוא לא יודע להגיד לי אם דו-קיום יהיה בתשע וחצי או בשמונה ועשרה. הוא העורך הראשי. היה פיגוע, היו עניינים בין יהודים לערבים, הוא משבץ את הסדרה ישר אחרי הפיגוע. זאת אומרת אנחנו משלבים בין ה- commodities, בין הידיעות הרגילות שיש לכולם לבין העמקה חדשותית. עכשיו, כשאתם רוצים לקצר לנו את החדשות, אתם מונעים מהצופים שלנו העמקה חדשותית. עכשיו, אני באמת, באמת לא מבין את המוטיבציה של המועצה.

אייל מלובן: לא קוראים לזה מגזינים?

יוסי ורשבסקי: לא, זו העמקה חדשותית. לא קורא לזה מגזין ולא קורא לזה-, כתבות עומק,

אייל מלובן: נו, ואיך זה נחשב כתבות עומק? כמו שאמרת את המילה הזאת באנגלית, שאני לא יודע לחזור.

יוסי ורשבסקי: commodities זה חומרי גלם.

אייל מלובן: אני יודע מה זה commodities, אני סתם צוחק. אני קצת מכיר את המקצוע. אבל כשאתה עושה כתבה, ויש כתבות מצוינות אצלכם, אבל כתבות של שלוש, ארבע, חמש דקות, שבע דקות, איך אתה קורא לזה? זו לא כתבה מגזינית?

יוסי ורשבסקי: זו העמקה של החדשות. עכשיו, תראה, גם הטרמינולוגיה,

אייל מלובן: זה לא נושא שקשור ב- hard של החדשות.

עו"ד יורם בונן: מי קובע?

יוסי ורשבסקי: מה זאת אומרת? תראה, עוד פעם. אני, כעורך ראשי,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: החוק.

רח' דרויאנוב 5 תל-אביב ■ טל. 072-2111102 ■ פקס. 03-5715725 ■ e.mail: office@alltext.co.il ■ www.alltext.co.il

יוסי ורשבסקי: החוק לא קובע. החוק לא קובע. החוק קובע שיש עורך ראשי ושהעורך הראשי יכול לקבל החלטות ולעמוד בכל הכללים. עכשיו חברים, אנחנו עומדים בכל הכללים. באמת. אני לא מבין למה אנחנו צריכים להתנצל ולהצטדק על דברים טובים שאנחנו עושים. זה כאילו-, אני בטוח שזה לא נכון, אבל זה כאילו צופה מהצד יכול לחשוב, וואלק מתגעגעים אלינו. הם לא עשו מאז בעיות, בואו נייצר איזה בעיה בשביל לפתור אותה. ככה אני רואה את זה, באמת. אנחנו סוף סוף עומדים על הרגליים, אנחנו סוף סוף עושים טלוויזיה טובה, הצופים שלנו אוהבים את מה שאנחנו עושים, אנחנו מרוויחים כסף. אז למה לפגוע בנו? למה לפגוע בנו? מה עשינו לכם רע, שאתם רוצים לפגוע בנו? אנחנו מכבדים אתכם, אנחנו מכבדים את כל הכללים שלכם, אחד לאחד. אחד לאחד מכבדים את כל הכללים שלכם. לא עושים שום קונצים, משלמים את כל מה שצריך. אייל, אתה באת אלינו אז בזה, אתה נציג המפיקים. יש מישהו שמשלם?

אייל מלובן: אתה רוצה שנזכיר שאתה עוד צריך להתנצל בפניי?

יוסי ורשבסקי: על מה?

אייל מלובן: יושב לידך פה הייעוץ המשפטי שלך. שאמרת שאתה שילמת ויצאת עליי באופן לא ראוי במועצה ודבורה יודעת אחר כך שזה,

יוסי ורשבסקי: תראה, אם צריך,

אייל מלובן: דבורה יודעת את זה, כי-, אז קודם כל, אל תפנה אליי עכשיו בצד שנוח לך, כי אתה צריך עוד להתנצל בפניי.

יוסי ורשבסקי: אייל, אם צריך להתנצל, אני אתנצל.

אייל מלובן: אתה צריך להתנצל קודם כל.

יוסי ורשבסקי: אם צריך להתנצל, אני אתנצל.

אייל מלובן: לא אם, לא אם. כי אז באותו זמן לא שילמת לסדרות מסוימת, דבורה ידעה את זה.

יוסי ורשבסקי: שילמנו כמו שעון שוויצרי.

אייל מלובן: לא שילמת. אז אם שילמת, אז אל תפנה אליי. אתה היית צריך להתנצל. יצאת עליי פה במועצה הקודמת באופן לא ראוי.

יוסי ורשבסקי: אני רק מקווה שאתה לא הופך את העניין הזה לאישי,

אייל מלובן: לא, לא אישי, לא אישי.

יוסי ורשבסקי: בגלל שאתה לא בא להצביע נגדנו על עניין אישי. זה אני מקווה.

אייל מלובן: אני לא נגדך או לא נגדך. אני כאן עכשיו באופן אישי כנציג היוצרים. לא שילמת אז ליוצרים, יצאת עליי באופן לא ראוי ודבורה יודעת את זה, שיצאת אז באופן לא ראוי. היו לנו שיחות ארוכות עם דבורה.

יוסי ורשבסקי: אז אם צריך להתנצל, אני אתנצל. אני חושב ששילמנו אז-, תשאלו את כל היוצרים. אנחנו היום משלמים. עזבו, אנחנו היום תורמים,

אייל מלובן: היום נכון.

יוסי ורשבסקי: אנחנו תורמים היום לשוק הטלוויזיה בצורה-, אתם צריכים להיות גאים כמועצה שעזרתם להציל אותנו. אתם צריכים להיות גאים שאתם נותנים לנו לעבוד, ואתם באמת צריכים לתת לנו לעבוד. זאת אומרת כל העניין הזה של קיצור החדשות, אנחנו רואים בזה באמת-, תשבו במקומנו, בכיסא שלנו, אנחנו הלוא הסקר שאנחנו רואים כל יום. לא צריך להוציא סקרים. אנחנו כל יום מקבלים את הרייטינג minute by minute. דקה, דקה, אנחנו רואים אם אנחנו עושים טוב או לא טוב. לא צריך להוציא שום סקר. עכשיו, אנחנו עומדים בכל כללי הרגולציה, אנחנו עושים מעבר לכללי הרגולציה. הלוח שלנו הוא רובו סוגה עלית. אנחנו לא עושים ריאליטי. אז אולי אתם כועסים עלינו שאנחנו לא עושים ריאליטי, אבל אנחנו לא רוצים לעשות ריאליטי. לא רוצים לעשות ריאליטי. אז מה, תענישו אותנו? תקצרו לנו את החדשות בשביל שנעשה ריאליטי? אז אני כבר אומר לכם, כל עוד אני מנכ"ל ערוץ 10,

21

AllText
שירותי משרד מתקדמים בע"מ

לא יהיה ריאליטי בערוץ 10. למרות שאתם רוצים, אנחנו לא נעשה. עכשיו, אני לא מבין את הדבר הזה,

ד"ר דליה זליקוביץ': יוסי, אל תגיד שאנחנו רוצים.

יוסי ורשבסקי: אני לא מבין אז למה,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: לא, לא. היא צודקת, אבל-, פשוט בואי ניתן ליוסי. זה מדם ליבו, תני לו להגיד.

יוסי ורשבסקי: זה ממש מדם ליבי. זה ממש מדם ליבי. כי יצרנו פה בונבונייררה. יצרנו פה ערוץ שמכבד את עובדיו, מכבד את היוצרים, מכבד את המועצה, מכבד את הצופים. אני לא מבין למה להפריע לזה. יש פה יצירה יפה, למה להפריע לה? כי מישהו פה חושב שחדשות צריכות להיות ארבעים דקות או שלושים וחמש דקות? חברים, אני לא אוהב את כל מה שאנחנו עושים, אבל לפעמים יש דברים שאני לא אוהב ואנחנו עושים, ויש דברים שאני אוהב ואנחנו לא עושים. אלה דברים שיש עורכים ותנו להם בבקשה להחליט. החוק נותן להחליט, אגב. החוק נותן לעורכים הראשיים להחליט. עכשיו, אני אומר לכם בכנות רבה. אני במבוכה עצומה מהסקר הזה שהוצאתם, כי גם בסקר הזה שהוצאתם כתוב בסעיף 7, שאני מתלבט אם להראות את זה,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: רק אני רוצה לעדכן, אני העברתי לגולן, לבקשתו, את מה שהוצאתי לכם.

עו"ד דבורה קמחי: אבל עשר דקות לפני שיצאנו לכאן.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: ברגע שהוא ביקש. אני פשוט הייתי ברדיו תל אביב וביקשתי,

עו"ד דבורה קמחי: אני ביקשתי אתמול בערב.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: אני ראיתי את זה רק היום.

יוסי ורשבסקי: אני חושב שראוי היה שיעבירו לנו בלי שנבקש, אבל האמת היא שאני כל כך במבוכה מהסקר הזה, כי כאילו מה? אני אומר לכם כבר, בואו תעשו סקר, מידת האהדה של הציבור לדרמות מול ריאליטי. מה

רח' דרויאנוב 5 תל-אביב ■ טל. 072-2111102 ■ פקס. 03-5715725 ■ e.mail: office@alltext.co.il ■ www.alltext.co.il

AllText
שירותי משרד מתקדמים בע"מ

תקבלו? שהציבור רוצה ריאליטי. אז תתנו לו רק ריאליטי? הלוא זה התפקיד שלכם כמועצה. מה, ללכת לפי רצון הציבור בדיוק? זה מדרון חלקלק חברים, אל תדרדרו בו. אל תדרדרו במדרון החלקלק הזה של סקרים ושל רצון הציבור. כי החברה שלי רוצה ככה והחבר שלו רוצה ככה. אבל אנחנו באמת חושבים שאנחנו משרתים את הציבור לפי מיטב ידיעתנו, המקצוע שלנו והבנתנו. תנו לנו לעשות את זה, זה מה שאנחנו מבקשים. אני חושב שההתערבות הזאת באורך החדשות, אם זה ארבעים וחמש דקות או ארבעים דקות או שעה ועשרים, זה באמת, באמת התפקיד שלנו. זה התפקיד שלנו ואני מבקש מכם להשאיר את זה התפקיד שלנו.

ישבנו ביום חמישי, היו ניר ואוה והילה בישיבה אצל מנכ"ל משרד התקשורת, שלמה פילבר, בענייני הסדרת שוק השידורים. מומו פילבר אמר: אנחנו צריכים לייצר לכם את (מילה לא ברורה) הגידול, שלא להתערב לכם בכלום, בכלום. ואני ראיתי את נציגי הרשות השנייה מהנהנים בראש. מה שאתם עושים עכשיו, זו התערבות. לקצר לנו את החדשות זו התערבות. רבותיי, אנחנו מבקשים מכם לתת לנו את שיקול הדעת. תנו לערוץ 2 את שיקול הדעת, הם מבינים לא פחות מאיתנו. תנו את שיקול הדעת לעורכים הראשיים גם בערוץ 2, גם בערוץ 10, להחליט. אנחנו מבטיחים לכם, נמשיך לעמוד בכל הכללים, נעשה את כל הדרמות, נעשה את כל הסרטים הדוקומנטריים, נעשה את כל התחקיר, את כל מה שצריך ויותר מזה. דגש על ויותר מזה, כי אנחנו עושים יותר מזה, בכל הז'אנרים. נמשיך לעשות את זה. אנחנו רואים ברכה גדולה במה שאנחנו עושים.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: זהו או עוד משהו?

יוסי ורשבסקי: אני לא יודע אם אנחנו עוד רוצים להיכנס לעניינים המשפטיים. יושב פה יורם בונן, אבל,

רח' דרויאנוב 5 תל-אביב ■ טל. 072-2111102 ■ פקס. 03-5715725 ■ e.mail: office@alltext.co.il ■ www.alltext.co.il

AllText
שירותי משרד מתקדמים בע"מ

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: אתם מחליטים.

יוסי ורשבסקי: אז אתה יודע מה, יורם, בוא תיכנס רגע לעניין המשפטי.

עו"ד יורם בונן: שלום לכולם. תודה שהזמנתם אותנו. אני בכל זאת אנסה ככה להכניס את הדיון ל- context ולהבין למה הוא מתקיים. כי בתפיסה שלי, בהבנה שלי, הרגולטור מתערב איפה שיש בעיה. אני עוד לא הבנתי מה הבעיה שההתערבות הרגולטורית אמורה לפתור, ואני חושב שזה כאילו אנחנו מדברים פה במונחים טכניים של שעון וסטופר ואורך מהדורה. אבל בתפיסתנו, כיוון שמדובר על העריכה של מהדורת החדשות, הסוגיה היא סוגיה עקרונית. הסוגיה היא גבולות ההתערבות של המועצה בשיקול הדעת של עורכי החדשות, כי מבחינת השאלה המשפטית, שבסוף עומדת ברקע הדברים כאן, היא מה היקף וגבולות ההתערבות של המועצה, ונקודת לבחינת השאלה הזאת היא הוראות החוק. הוראות החוק קובעות שבעל הרישיון בישראל 10, המנכ"ל הוא העורך האחראי של השידורים, העורך הראשי, וכנ"ל מנכ"ל חברת החדשות לגבי חברת החדשות. זה לא אומר שהם יכולים לעשות כל מה שהם רוצים וזה לא אומר שלמועצה אין שום סמכות. זאת לא השאלה. השאלה היא מתי מוצדק להתערב. להבנתנו, בנקודת המוצא, גם מבחינת התפקיד של המנכ"ל וגם מבחינת המטריה, היקף שיקול הדעת של המועצה הוא מצומצם וההתערבות שלה צריכה להיות בנסיבות חריגות. אני רוצה ברשותכם להגיד דבר אחד. אני אומר כמה דברים ברמה העקרונית. גם הטיעון שלי לגבי המועצה הוא ברמה העקרונית, זאת אומרת אני חלילה לא מתכוון למועצה הזאת או מועצה אחרת, אבל כשמפרשים את ההסדר החקיקתי, את הסמכות ואת שיקול הדעת, אז המחוקק והפרשנות צריכים לראות מול עצמם מועצה שאין לה פרצופים, ברמה העקרונית. לכן אני חושב שכשמכניסים למשוואה הזאת גם את העובדה שמדובר בגוף שבסופו של דבר הוא

רח' דרויאנוב 5 תל-אביב ■ טל. 072-2111102 ■ פקס. 03-5715725 ■ e.mail: office@alltext.co.il ■ www.alltext.co.il

גם גוף ציבורי, אבל ממונה על ידי גורמים פוליטיים, גם כאן המועצה צריכה להרחיק את עצמה ככול שניתן מהתערבות בשידורי חדשות. עכשיו,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: עורך דין בונן, מאחר והרוב פה לא עורכי דין וגם אני לא, אם אתה יכול לחדד את הטענה המשפטית. אנחנו יושבים פה מתוקף הזה שהמועצה, ועדת טלוויזיה, צריכה לאשר לוחות שידורים. אז האם אתה מערער על הסמכות הזאתי?

עו"ד יורם בונן: לא, אני מדבר על שיקול הדעת.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: אה, אוקי. זאת אומרת אתה אומר, במסגרת של אישור לוחות השידור אתם חורגים או אולי תשקלו שוב את שיקול הדעת.

עו"ד יורם בונן: אנחנו חושבים שגבולות ההתערבות של המועצה בשיקול הדעת של העורכים האחראים הוא מצומצם. עכשיו אני רוצה להגיד לגבי האורך. אי אפשר לעשות באמת הפרדה בין האורך לבין התוכן, ולכן הטענה המשפטית היא שהתערבות באורך היא התערבות בתוכן.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: לא הבנתי. מצטערת,

עו"ד יורם בונן: אז אני אסביר. אז אני אסביר. רק לצורך ההמחשה, אם אחרי שנצא פה ותקיימו דיון בלעדינו, ואת גבירתי, יושבת הראש, תתני לכל חבר מועצה שתי דקות להתבטא או חמש דקות להתבטא, בהחלטה הזאת את גם משפיעה על התוכן של הדברים שלו. כי יש הבדל אם למישהו יש שתי דקות להגיד את דעתו, יש הבדל במה הוא אומר, יש הבדל באיך הוא אומר את זה, עד כמה הוא מנומק, עד כמה הוא מציג תזה. אם הוא יורה שני דברים, כי זה הזמן שהקצבת לא או לתת לו חמש דקות ואז הוא יכול להביע רעיון. אותו דבר במהדורת חדשות. מהדורת חדשות, אולי תתנו רבע שעה? יכול להיות שגם רבע שעה מספיק. כל מה שאני טוען, שזה לא טכני האורך. האורך הוא עקרוני, האורך הוא מהות ובמיוחד אנחנו רואים את זה בשידורי חדשות. עכשיו, מעבר

לאמירה הכללית הזאת, אני חושב שבמדינת ישראל לא צריך הרבה כדי להבין את המשמעות המעשית של הדבר הזה, כי במהדורת חדשות כשאתה בא לשולחן העריכה, יש לך איזה bulk של ידיעות שתרצה או לא תרצה, אתה חייב לשדר, כי אירועי היום כפו עליך. לכן באופן אמיתי, אמיתי, המשמעות של לקצר את המהדורה תבוא בהכרח על הדרה של נושאים חברתיים ונושאים כלכליים ונושאי צרכנות, שאלה בדיוק הנושאים של כתבות העומק החדשותיות. ואגב, ברישיון שנתתם לנו ממש לא מזמן יש לערוץ חובה מפורשת לקיים תמהיל ראוי של חדשות מקומיות וחדשות חוץ, חדשות הנוגעות לנושאי חברה, כלכלה, תרבות, פריפריה וקבוצות מיעוט. אלה בדיוק הנושאים של כתבות העומק האלה וזו בדיוק הסיטואציה שבה בהחלט יכול להיות שההחלטה על אורך מהדורה מסוים פשוט זורקת אותם החוצה. עכשיו, אם יש איזושהי מחשבה שהערוץ יכול לשדר, אתם קוראים לזה מגזינים או איך שלא תקראו לזה, מחוץ למהדורה, א', זה לא תחליפי. וב', שוב פעם אנחנו נכנסים לגרעין של שיקול הדעת העריכתי של המנכ"לים. ואנחנו לא חושבים שיש כאן עילה להתערבות. אני רוצה להוסיף עוד היבט אחד. תראו, העניין הזה של השינוי בהרגלי הצריכה, אתם מתארים לעצמכם שבסופו של דבר שיקולי עריכה לא מנותקים מהראייה, מהתפיסה החדשותית, גם לגבי התוכן, גם לגבי העריכה וגם מאיך שהערוץ חושב שצריך להגיש את החדשות לציבור. אבל נדמה לי שאתם, שבוודאי מעורים בהוויה ובשינויים התרבותיים-, הסמכות של המועצה נקבעה בשנת 1990, מאז קרו כמה דברים בעולם התקשורת. ואי אפשר, אי אפשר לגשת היום לעריכה של מהדורת חדשות באופן שניגשו לערוך חדשות בשנות התשעים. היום, כשמגיעים בשעה שמונה בערב ומתיישבים מול הטלוויזיה, הציבור כבר קרא באינטרנט וקיבל push ups וחלק מהכתבות באינטרנט הן גם כתבות וידאו, זאת

אומרת הוא כבר ראה את הדברים בצורה ויזואלית. לכן הדרך שלך לייצר ערך מוסף, לייצר ייחודיות, להבדיל את עצמך מכל האחרים, הוא באמצעות, בין היתר, העמקה חדשותית. נדמה לי אפילו שגם המועצה עשתה איזשהו switch בגישה שלה לעניין הזה, כי כשמסתכלים על הכללים של 2015 לגבי שיבוצי החדשות, אז משווים אותם לכללים שהיו ב- 2009, אפילו השינוי בנוסח הזה מראה שגם המועצה עשתה שינוי בהתאם לפרקטיקה. עכשיו, דיבר פה המנכ"ל על הנושא הזה שבתפיסתנו הערוץ מקיים את החובות ובמידה רבה זה גם חותך את גבולות ההתערבות של המועצה. כי אילו אורך המהדורה היה בא על חשבון חובות אחרות, אז בהחלט הייתה לגיטימציה למועצה להגיד: סליחה, זה לא יכול לבוא על חשבון משהו אחר. מהרגע שהערוץ מקיים את יתר חובותיו, למעשה אין עילה למועצה להתערב בשיקול הדעת. ואני רוצה להגיד עוד משהו, אני לא מצליח להבין האם יש פה איזושהי שאיפה או הנחה שצריכה להיות אחידות בין ערוץ 2 לבין ערוץ 10, כי בעיננו, מה שקורה פה זה מה שהמועצה מופקדת עליו, אמורה לעודד אותו ואמורה גם להיות מרוצה מזה. כי אם אתם תתערבו באורך המהדורה ובעצם תיישרו קו בינינו לבין ערוץ 2, אז זו פגיעה במאמצי הבידול של הערוץ, זו פגיעה בזהות הייחודית שהוא יוצר לעצמו וזו פגיעה בליבה-, זה לא משהו פריפריאלי, זו פגיעה בליבת חופש הביטוי של הערוץ ובפלורליזם וכל הדברים שמסתכלים על תפקידי המועצה בחוק ופשוט אפשר לעשות V ליד כל ה- checklist. אלה כל הדברים שהמועצה אמורה לקדם ולעודד, לא למנוע. לגבי הסקר, נדמה לי בורג, שהיה פעם יו"ר המפד"ל, המנטרה שלו הייתה, מדבר סקר תרחק. אבל אני חושב שחשיבותו של הסקר הזה בעצם קיומו. למה? כי אני חושב שעצם העובדה שהמועצה יצאה לסקר מהסוג הזה, היא בדיוק

רח' דרויאנוב 5 תל-אביב ■ טל. 072-2111102 ■ פקס. 03-5715725 ■ e.mail: office@alltext.co.il ■ www.alltext.co.il

AllText
שירותי משרד מתקדמים בע"מ

מוכיחה את הטענה שלנו שמה שקורה כאן זה התערבות בשיקולי ניהול ועריכה. עם כל הכבוד,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: אני לא בטוחה-, את הקשר,

עו"ד יורם בונן: כי המועצה לא אמורה להחליט לאיזה פלח הערוץ יכוון ומה יהיו שיקולי העריכה שלו, מכמה סיבות. א', ההחלטה לאיזה פלח לפנות, היא החלטה של הערוץ. אולי הערוץ לא רוצה,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: לא, אני מסכימה איתך לגמרי. אני לא הצלחתי להבין את הקשר לסקר.

עו"ד יורם בונן: אז אני מנסה להבין את הקשר הלוגי בין העובדות והתוצאות לבין המסקנות.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: עדיין אין מסקנות.

עו"ד יורם בונן: לא, מבחינת מה שלכאורה-, האם רצון הציבור רלוונטי או לא. אז אני רוצה רגע ככה. עכשיו, יכול להיות, אגב, שאם נשאל את הציבור במדינת ישראל, רובו מעדיף חדשות טובות. יש לי איזו תחושה כזאת. זאת אומרת אם היינו עושים סקר, לדעתי מעל תשעים אחוז מהציבור היה מעדיף חדשות טובות. האם זה אמור להשפיע על השיקולים של גולן כשהוא עורך את החדשות? אני לא כל כך חושב. נתן המנכ"ל את הדוגמא של סקר הריאליטי. אבל גם לגופו של עניין, א', מה שאני הבנתי מהסקר, עוד פעם, היו לנו כמה דקות לעיין בו, שקודם כל הציבור שצופה בערוץ 10 שבע רצון מאורך המהדורה וגם צופה בה. וגם בהחלט אפשר לראות שחלק ניכר מהציבור בוחר במהדורה של ערוץ 10, בגלל כתבות עומק. אבל מעבר לכל זה, האם זה לא לגיטימי- , מה פתאום או מאיפה ההנחה שהערוץ אמור לכוון לרוב האוכלוסייה? אולי יש פלח של שלושים אחוז שדווקא אליהם הוא רוצה לכוון. למה הוא צריך להיות-, הוא לא רוצה להיות הרוב. אז האם יש איזשהו בכלל משקל יתר לעובדה ששבעים אחוז רוצים כך ושלושים אחוז רוצים אחרת? אולי דווקא הערוץ הזה, שמבדל את עצמו ויוצר זהות מיוחדת,

רח' דרויאנוב 5 תל-אביב ■ טל. 072-2111102 ■ פקס. 03-5715725 ■ e.mail: office@alltext.co.il ■ www.alltext.co.il

אולי אתם צריכים לעודד אותו לכוון לשלושים אחוז? לכן, א', אנחנו חושבים שהסקר הזה, המועצה לא אמורה להתחשב בתוצאות שלו, ואם בכלל התוצאות שלו אומרות משהו, זה שהערוץ פועל בדרך הנכונה. אני רוצה להגיד דבר אחרון לסיום, ואני באמת אומר את זה גם בזהירות וגם בצניעות. אני מלווה את הערוץ חמש עשרה שנים, ולאורך התקופה הזאת היינו לא מעט פעמים בסיטואציות שבהן מועצות אחרות, אין לי בעיה-, אחרות חשבו שהם יודעות יותר טוב ממנהלי הערוץ איך צריך לנהל ערוץ טלוויזיה ואיך צריך לערוך אותו ובכל מיני החלטות כפו עליו מציאות מסוימת. לקח לערוץ חמש עשרה שנים להתאושש מהדבר הזה. אני לא חושב שאנחנו יכולים, וככה יוסי הביע את זה מדם ליבו, אנחנו לא יכולים להיות עוד פעם במצב שכופים עלינו בהחלטות רגולטוריות, שאין להן עילה ואין להן הצדקה, מודל מסוים שלא מתחייב על פי החוק ושכלכלית שוב פעם ייקח אותנו אחורה. משפט אחרון. אנחנו לא מדברים פה על אורך המהדורה, אנחנו מדברים פה על עניינים שבחופש הביטוי. אנחנו לא חושבים שיש למועצה סיבה להתערב ואנחנו מבקשים ממנה לא להתערב.

גולן יוכפז: אני רוצה להוסיף משפט אחרון. אני רואה בשינוי או הבקשה לשנות את אורכי המהדורה, התערבות בלתי סבירה בהחלטה שלי כעורך ראשי. אני חושב שמבחינה עיתונאית חברת החדשות של ערוץ 10 נמצאת בתור הזהב שלה, מבחינת ההישגים העיתונאיים שלה, וזה בין היתר בגלל החלטות שהתקבלו לגבי תכנים, לגבי תמהיל וגם לגבי אורך. כל התערבות כזאת שלכם, של החלטה מה יהיה אורך המהדורה ובעצם כמה אייטמים ייכנסו בה, זו התערבות שצריכה להיות לה סיבה משמעותית ביותר, ואני לא רואה כזו. אני לא מצליח להבין מה המוטיבציה להתעסק, לשחק עם אורכים של מהדורות, להגיד לנו מתי לסיים או מה להכניס או מה לא להכניס. המשמעות של החלטה שלכם

לסיים את המהדורה בתשע, אני מסביר מבחינת ליין אפ, זה עיסוק שלי רק בחדשות היום, בלי שום העמקה, בלי שום context, בלי שום רקע ובלי שום התעסקות בחיים עצמם. אני חושב שזה לא בסמכות המועצה, אני חושב שזו פגיעה משמעותית בחופש הביטוי או בסמכות האדיטוריאלית שלי, ואני מבקש מכם להימנע מכך.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: חברים, מישהו? משהו?

יוסי ורשבסקי: יש למישהו-, באמת אני רוצה. יש למישהו נימוק למה כן לקצר את המהדורה?

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: העלינו כמה וכמה ונימוקים. אני אמרתי לך אותם באופן אישי בשיחה שעשינו, אמרתי לדבורה. דיברנו בזמנו,

יוסי ורשבסקי: אפשר לשמוע את הנימוקים?

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: כן. המועצה הציבורית-, אני, קודם כל, ברשותכם, אמנע מרמיזות כאלה ואחרות על מוטיבציות או שיוכים פוליטיים וזה, אני חושבת שזה לא מכבד אף אחד מהצדדים, בואו ננסה להישאר ענייניים. כמו שאמרתם, ואנחנו מאוד מקבלים את זה, אנחנו מועצה ציבורית. ואתה יודע מה, עורך דין בונן? אני לוקחת את ההמלצה שלך וזורקת את הסקר הזה לפח, בסדר? זרקתי. מתעלמת ממנו לחלוטין. אנחנו מועצה ציבורית, לצורך הדיון, ואנחנו צריכים להסתכל על האינטרס הציבורי הרחב. לך יש את האינטרסים שלך כערוץ טלוויזיה ואני מבינה ולא סתם אמרתי לפני רגע שאתה מדבר מדם ליבך, אני לגמרי מבינה את זה, אבל אנחנו צריכים להסתכל על המכלול של האינטרסים. עכשיו, האם אנחנו חושבים שצריך להיות בידול בין ערוץ 2 לערוץ 10? חד משמעית. אבל אם היו עשרים שחקנים בשוק שכל אחד היה עושה את הדבר שלו, הכל היה בסדר. יש שני שחקנים שהעניין של תשע ועשרים או תשע ורבע או תשע ועשרה, מה שקרה בשנה וחצי האחרונות, בקביעה של המנכ"ל הקודם, שאמר שעל פי בקשה

AllText
שירותי משרד מתקדמים בע"מ

ספציפית אפשר להאריך את המהדורות, גרם לכך שבשנה וחצי האחרונות מהמהדורה שהסתיימה ב- 21:00, התחילה להסתיים ב- 21:05 והסתיימה גם ב- 21:35. עכשיו, נכון, אפשר לבוא ולהיתמם ולהגיד: יש ערוץ 10, יש ערוץ 2. יש שני שחקנים והם משווים את עצמם בעניין הזה. תגיד, זה לא עניינך. צודק, זה לא עניינך. אבל זה ענייני כיושב ראש המועצה, שבא ואומר: השוק הזה נגרר לזה שהפריים טיים יתחיל עכשיו בתשע וחצי. עכשיו, יש אנשים, קהלים, משפחות שרוצות לראות טלוויזיה שהיא לא חדשות, שזה הבילוי שלהם, שזה מה שיש להם לעשות. שאין להם כסף לצאת ולבלות, שהם רוצים לשבת בבית בטלוויזיה משפחתית ולראות ה"מירוץ למיליון", "לעוף על המיליון", "בייבי בום", ניתן את הדוגמאות, רוצים לראות משהו משפחתי שכל המשפחה יכולה לשבת. אתם גוררים אותם לתשע וחצי. ילדים בבית ספר, ילדים-, אני נותנת לכם כמה דוגמאות. הפריים טיים זז, ואז אתם גוררים ילדים שצריכים להיות בבית ספר שלא יוכלו לראות חלק מהטלוויזיה. למה? יש אנשים-, אתה צודק, אנחנו לא צריכים לפגוע,

גולן יוכפז: אני מזכיר לך שבמשך ארבעים שנה מהדורת החדשות של ערוץ 1, שבה צפתה כל המדינה, התחילה בתשע.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: התחילה בתשע, אבל דברים השתנו מאז. פעם גם הייתה מהדורת חדשות אחת, עכשיו החדשות מתחילות בשעה חמש. "חמש עם",

גולן יוכפז: אני קודם כל חושב,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: אבל רגע, אני נתתי לכם. תנו לי רגע. אתם נותנים לי תשובות ואני בשמחה נותנת לכם,

גולן יוכפז: רק כדי למרכז את העבודה, אני חושב שהתשובות צריכות לא להתעסק בעניין המסחרי. זאת אומרת התשובות צריכות להיות לחדשות 10,

רח' דרויאנוב 5 תל-אביב ■ טל. 072-2111102 ■ פקס. 03-5715725 ■ e.mail: office@alltext.co.il ■ www.alltext.co.il

AllText
שירותי משרד מתקדמים בע"מ

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: אני התייחסתי למסחרי?

גולן יוכפז: שנייה רגע, אוה. אני חושב שהתשובה צריכה להיות מופנית לעריכה של החדשות ולא לתפיסה המסחרית של ערוץ 10 או ערוץ 2. על זה אנחנו,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: מה אמרתי-, תראו, אפשר לבוא ולהגיד,

גולן יוכפז: בעניין הפריים, אני עונה לך. בעניין הפריים, במשך ארבעים שנה שודרה מהדורת חדשות ברייטינג של תשעים אחוז, אוקי? שהסתיימה בתשע וחצי, תשע וארבעים. ואחריה התחיל הפריים.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: אוקי, סבבה, ארבעים שנה,

גולן יוכפז: אלה אותם ילדים, אלה אותם הורים שהלכו בבוקר לעבודה.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: גולן, גולן, ארבעים שנה הייתה שעה אחת של חדשות ביום. לא היה "חמש עם", לא היה "לונדון את קירשנבאום", זכרונו לברכה, לא היה "סיכום היום" עם זה, לא היה "לילה כלכלי", לא היו את הדברים האלה. לא היו עשר שעות חדשות ביום או whatever. תקשיב, אי אפשר לראות את זה חד צדדי. אתה רוצה לחזור לימים שהייתה שעה אחת מהדורה? בסדר גמור.

יוסי ורשבסקי: גם לא הייתה צפייה נדחית.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: אני מסכימה איתך. ואחד הדברים הבעייתיים באמת בצפייה נדחית, זה אחד מהדברים שאתם עומדים בהם בגבורה ובהתאם לחוק, דרמות. דרמה, מה לעשות? לא מחזיקה פריים טיים, היא תמיד תכנית שנייה. מה לעשות שאחת משמורות הטבע שהמועצה הזאת כמועצה ציבורית צריכה לשמר, ומי כמוכם יודעים, זו דרמות. כשאתה מתחיל את הפריים טיים בתשע וחצי ושם תכנית שנייה דרמות, אין סיכוי לדרמות, אין סיכוי ליצירה הזאתי. ילכו לצפייה הנדחית, אתה צודק מאה אחוז. זו תכנית מאוד יקרה ואתה תגיד לי: היא לא כלכלית. ואתה תצדק שהיא לא כלכלית. אנחנו משתדלים, אנחנו לא מתערבים,

גולן יוכפז: אם אנחנו לא נשדר מוספים ואנחנו לא נשדר חדשות אחרות, לא יצפו גם בחדשות שלנו.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: אבל שניה, גולן, אני לא מתערבת לך. ואייל אמר שאתם עושים דברים מצוינים, ואני מצטרפת. אנחנו בכלל לא נכנסים לשם. למרות שגם התפקיד שלנו לא לבוא-, אתה צודק, אנחנו לא מנהלים את הערוץ וזה משהו שכל הזמן הוא נר לרגלינו. הדבר היחיד שאנחנו עושים זה כן-, וגם אגב, מנסים במינימום. אני יודעת שזה לא נראה לכם, אבל כן, אנחנו מנסים במינימום להתערב גם במסגרות. אנחנו כרגע, המועצה הזאתי כרגע, בחוקים שלה ובסמכויות שלה, זה לאשר את לוח המשדרים. לוח המשדרים, אנחנו רואים כמועצה ציבורית, אני רואה, חלק מחברי המועצה, חלקם לא, תכף יהיה פה דיון וכל אחד יגיד את מה שיש לו להגיד, חושבים שמבחינת האינטרס הציבורי שעליו אנחנו אחראים ורק עליו אנחנו אחראים. אני לא רוצה להיכנס לזה בכלל, אבל אם אתם חושבים שמישהו באמת מתעסק בדברים האלה. עכשיו לגבי עניין תשע-, אם ניתן שעתיים, אז יהיה יותר. להגדרה שלך, אתה אומר, הקשר בין האורך לתוכן. אתה צודק. אז בוא נעשה עשרים וארבע שעות חדשות. איפה שמים את הגבול? אני מסכימה איתך, יהיו כאלה שיגידו רבע שעה, יהיו כאלה שיגידו שעה וחצי. לכן אנחנו חוזרים לבסיס כדי לאפשר עוד תכנים. אגב, אני חושבת שפעם קודמת אתם הצגתם את זה כמגזין, עכשיו הצגתם את זה כהעמקה של תכנים חדשותיים. לא מתערבת, לא נכנסת. אני גם באה ואומרת: מבורך, תעשו שעה של התכנים האלה. אני פשוט חושבת, אנחנו-, אני חושבת, בסדר? וכל אחד רשאי פה להגיד את מה שהוא חושב ומרגיש. שיש פה קהלים שהדבר הזה יכתיב, יהיה אופציה לקהלים אחרים לראות תכנים אחרים.

יוסי ורשבסקי: אני יכול לענות רגע?

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: בוודאי.

יוסי ורשבסקי: תראו, את הלוא הצעת שנקרא לזה בין תשע ותשע וחצי, תכנים אחרים.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: לא, מה שאני באתי ואמרתי. אני לא מתערבת לך בתוכן,

יוסי ורשבסקי: את כן מתערבת.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: אני לא אומרת לך מה לעשות.

יוסי ורשבסקי: את חד משמעית מתערבת, אבל תקשיבי רגע, תני לי רגע. את באת והצעת, אוה, את הצעת שנעשה את התכנים האלה, נקרא לזה אחרת ונעשה את התכנים האלה בין תשע לתשע וחצי.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: נכון. מה שאתה רוצה. תשע וחצי, עשר. באתי ואמרתי, לא במהדורת החדשות.

יוסי ורשבסקי: תני לי בבקשה לענות.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: בבקשה.

יוסי ורשבסקי: זה שומט את הקרקע מתחת לרגליים שלך של הפריים טיים הארוך והזה, כי אם אני אעשה את זה בין תשע וחצי, הלוא התכנית הבאה, הדרמה תמשיך להיות בעשר וחצי. כי את המגזין הזה שאת קוראת לו, ואני לא קורא לו מגזין, כי כמו שאמרתי בהתחלה, ההרחבה של דו קיום שגולן מצמיד את זה לשמונה ועשרה, אני לא יכול להגיד לו לשים את זה בין תשע לתשע וחצי. אבל נגיד נלך לשיטתך, נלך בין תשע לתשע וחצי, נעשה את המגזין, לא הועלת לציבור שאת מתיימרת לייצג אותו, לא הועלת לא בכלום, כי עדיין נשארים התכנים אותו דבר. אני גומר בתשע וחצי את המגזין ובתשע וחצי אני מתחיל את הזה. בתשע וחצי אני עושה את "לעוף על המיליון" ואחרי זה הדרמה. אותו דבר בדיוק. זאת אומרת-, באמת חברה, בואו לא נשקר את עצמנו. מה שאת אומרת זה לשקר את עצמנו, אוה. זה לקרוא לזה,

AllText
שירותי משרד מתקדמים בע"מ

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: למה? אם אתה מחליט לעשות תכנית פריים ראשונה מגזין או אם אתה רוצה לעשות שלוש תכניות פריים, בבקשה.

יוסי ורשבסקי: אבל זה אותו דבר, אוה. זה אותו דבר.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: למה אותו דבר? זו החלטה שלך כעורך.

יוסי ורשבסקי: משום שאת אומרת שאין הבדל בין העמקה חדשותית למגזין, אז אין הבדל, תשאירי לי את זה בבקשה ככה, אל תתערבי לי בדברים.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: לא, לא, אני לא אמרתי את זה אגב.

יוסי ורשבסקי: את ככה אמרת.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: לא. אני אמרתי,

יוסי ורשבסקי: אז לא אמרת. רגע, סליחה, מה אני מבקש מכם? אנחנו דואגים לציבור הצופים שלנו בהכל. קודם כל, הפריים טיים מתחיל בשבע, לפי ההגדרות שלכם, בין שבע לאחת עשרה. זה הפריים טיים. עכשיו, אם היינו מחליטים לעשות את החדשות בעשר, מה הייתם אומרים לנו? זה לא מתאים לכם? נגיד אני עכשיו כעורך ראשי מחליט, אומר לגולן: אני לא מוכן בתשע, אני רוצה להיות מבודל, אני עושה את החדשות בעשר. אוה, לא הייתם יכולים להתמודד עם זה.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: אבל זה לא המצב.

יוסי ורשבסקי: לא, אבל זה כן להתמודד עם צרכי הציבור שאת אומרת. זה כן להתמודד עם צרכי הציבור, כי אז הדרמה תהיה ברבע לאחת עשרה או באחת עשרה וחמישה כמו שעושים בקשת. רבותיי, אנחנו, יש לנו דרמה ביום שבת בשש ושבע בערב לכל המשפחה. יש לנו דרמה שנקראת "המתבגר" לכל המשפחה. ויש לנו דרמה, אני מזמין את כולם לצפות, ב- 11 לפברואר אנחנו יוצאים עם דרמה, פריים ראשון, עם "בני ערובה". אנחנו עושים תמהיל באמת לטובת כל צופינו. תנו לנו להחליט, תנו לנו לעשות את העבודה שלנו. אתם לא יכולים לעשות לנו את הליין אפ של הזה. אנחנו עומדים בכל הכללים שלכם. אנחנו

רח' דרויאנוב 5 תל-אביב ■ טל. 072-2111102 ■ פקס. 03-5715725 ■ e.mail: office@alltext.co.il ■ www.alltext.co.il

מכבדים אתכם בכל הכללים שלכם. אנחנו דואגים לציבור לא פחות מכם, זו הפרסה שלנו לדאוג לציבור. זאת הפרנסה שלנו. ובאמת, אני חושב שאנחנו עושים את זה קצת עם יותר ניסיון מכם, לדאוג לפרנסה שלנו. אנחנו חיים אותה minute by minute כל דקה, כל יום, כל שנייה. תנו לנו. באמת אוה, אנחנו איתכם, לא נגדכם. אנחנו מכבדים אתכם.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: אגב, גם אנחנו. אם זה לא ברור, אני חושבת שזאת המועצה שנלחמה עבורכם יותר מכל מועצה קיימת.

יוסי ורשבסקי: אני יודע. אני כל יום מוקיר ומכבד.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: ואנחנו גאים בזה, זה חלק-, שנייה, יוסי, זה חשוב, כי זה חלק מההישגים שלנו וחלק מהגאווה שלנו. וערוץ 10 הוא משהו שאנחנו כאילו והכל. זה בכלל, בכלל,

גולן יוכפז: גם מבחינתנו.

יוסי ורשבסקי: ותמשיכו להיות גאים. חברים, אתם רואים. הלוא, חשבתם שכל פעם עובדים עליכם וכאלה. אתם תמשיכו להיות גאים. כי מה שאת באה ואומרת, את לא פוטרת את הבעיה שאת רוצה לפתור. את באה ואומרת לנו: בואו תעשו מגזין מתשע עד תשע וחצי ואז אנחנו נעשה,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: אני אומרת שמה שאנחנו טוענים, וזה מה שאני מנסה לזקק, הוא התערבות, מה שאתם קוראים, במסגרת ולא בתוכן. אתם רוצים לעשות את התכנים,

גולן יוכפז: אבל המסגרת היא תוכן.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: תעשו מה שאתם רוצים, באמת.

יוסי ורשבסקי: אז אני מבקש מכם להשאיר לנו את הארכת החדשות, אנחנו לא יכולים להתמודד אחרת. עכשיו, ערוץ 2, שיעשו מה שהם רוצים.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: לא, יוסי, זה פה היתממות.

יוסי ורשבסקי: למה היתממות?

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: כי אתה יודע שהם הרי יתאימו את עצמם אליך.

גולן יוכפז: נו, אז שיתאימו.

יוסי ורשבסקי: שיתאימו. אבל תקשיבו, אנחנו החלטנו לא להתאים את עצמנו אליהם. אנחנו ככה החלטנו. אנחנו לא מתאימים את עצמנו.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: כל הכבוד, וזו הצלחה שלכם.

יוסי ורשבסקי: אני חושב לדוגמא-, כמועצה, תסתכלו על לוח השידורים שלהם. שישה ימי ריאליטי בשבוע. איך אתם חיים עם זה כמועצה? אתם שותים לנו את הדם על עשרים דקות העמקה חדשותית, אבל קוראים "הכוכב הבא", הכוכב הזה, המשחק הזה, משחק שעשועון. באמת. באמת, חברים, עיני לא צרה בהם. שיעשו ריאליטי, יעשו את הקקה בלבן הזה כמה שהם רוצים. שיעשו כמה שהם רוצים. שיעשו את המיץ של הזבל, זה כבר נאמר לפרוטוקול. שיעשו כמה שהם רוצים. אבל אתם יודעים, אמרו פעם, מיליוני זבובים לא יודעים לטעות, הם רצים לחרא. אז יש פה באמת שלושים ושתיים אחוז, שיהיו בריאים, שירוצו לחרא. תנו לנו לעשות את הדברים שאנחנו מבינים בהם. תנו לנו בבקשה, אני באמת פונה אל הלב שלכם, תנו לנו לעשות את הדברים שאנחנו מאמינים בהם, ואנחנו עושים את זה אחרת. אם אני הייתי יושב ראש, אוה, הייתי מעודד את ערוץ 10. זה חלום רטוב של כל רגולטור שאנחנו עושים. דרמות ותחקיר,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: אתם חלום רטוב שלנו.

יוסי ורשבסקי: אז תנו לנו בבקשה לעבוד, מה אנחנו מבקשים? מבקשים לעבוד ותנו לנו להבין את הציבור שלנו כמו שאנחנו מבינים. אל תתערבו לנו, זה מה שאנחנו מבקשים. תודה רבה.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: תודה רבה.

גולן יוכפז: תודה.

יוסי ורשבסקי: להתראות.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: להתראות. תודה.

(יוסי ורשבסקי, גולן יוכפז, עו"ד דבורה קמחי, עו"ד יורם בונן ועו"ד ברק גליקמן עזבו את החדר)

ד"ר דליה זליקוביץ': לפי הדברים, הוא מכוון לבג"ץ.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: לא כל מי שאומר שהוא ילך לבג"ץ, הוא מכוון לבג"ץ.

ד"ר דליה זליקוביץ': לא, לפי הדברים, הוא אמר ככה,

דורלי אלמגור: לא התרשמתי מהטיעונים,

עו"ד הילה שמיר: אני אתייחס, אבל,

ד"ר דליה זליקוביץ': הוא אמר את זה, התערבות במקרים חריגים, פרשנות ושיקול דעת מצומצם, הרישיון חובה,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: אוקי. תראו, אין ספק, באמת, כמו שאמרתי, יוסי מדבר מדם ליבו, אני בכלל לא מזלזלת בעניין הזה. לצערי, לא היו פה טיעונים, לא משפטיים ולא ענייניים, לא חדשים ולא-, אנחנו פועלים, קודם כל, שיהיה ברור, תכף הילה גם תחדד. אנחנו פועלים בסמכות. דורלי, את רוצה להגיד משהו?

דורלי אלמגור: לא, לא, אני שומעת,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: אנחנו פועלים בסמכות ולא כל אמרות השפר פה, הן לא,

עו"ד הילה שמיר: לא, לא, דווקא הם קצת-, לא כפרו בסמכות.

מרה מרו סנבטו: אם אפשר לחדד את הנושא הזה של החוק, זאת אומרת,

עו"ד הילה שמיר: אני אגיד כמה דברים, בסדר? רק לעניין הזה.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: בבקשה.

עו"ד הילה שמיר: אוקי. ככה תוך כדי בעיקר כשיורם דיבר, אז חשבתי לעצמי. קודם כל, כמו ששמעתם, גם הטיעונים פה לא כפרו בסמכות. לא משנה כרגע מה הטיעונים, יש לנו,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: לא, זה לא מדויק. הם אמרו שאנחנו חורגים בסמכות ומתערבים להם בשיקול הדעת.

AllText
שירותי משרד מתקדמים בע"מ

עו"ד הילה שמיר: לא, לא. יש עניין של סמכות ויש עניין של אופן הפעלת הסמכות ושיקול הדעת שמפעילים במסגרת הסמכות. בוא נתחיל מלמעלה, החוק, לא מהרישיון, מאיפה שהם התחילו, נתחיל מלמעלה. בחוק יש לנו את סעיף 63. סעיף 63 מסמיך את המועצה לקבוע את אורך שידורי החדשות ואת מועדי שידורי החדשות ואורכם. מכוח הסעיף הזה, בעצם כשמגיע לוועדת טלוויזיה בדרך כלל, פה זה הפך לשאלה יותר עקרונית, כשמגיע לוועדת טלוויזיה לוח השידורים, אנחנו רואים את השיבוץ וקובעים גם את האורך וגם את המועד. כל הפעלת שיקול דעת, ופה זה מגיע למה שיורם אמר, צריכה להיעשות בהתאם לכללי המשפט המנהלי. זאת אומרת כללי המשפט המנהלי אומרים שאם החלטה חורגת ממתחם הסבירות, וכך פסק גם בית המשפט העליון, היא יכולה להיתפס כבלתי חוקית. זאת אומרת גם אם יש לך סמכות, אם הפעלת אותה שלא בסבירות, אז זה בעצם בלתי חוקי.

ד"ר דליה זליקוביץ': מה זה נקרא סבירות?

עו"ד הילה שמיר: כלומר, כשאנחנו כאן בהחלטה הזאת,- אני לא יודעת, עוד לא התחיל הדיון, אבל אם אנחנו במקום שאומרים: יש פה בקשה לשידורי חדשות עד תשע ועשרים. וההחלטה של המועצה או הכיוון שלה יהיה לא לאשר את הבקשה, אז ההחלטה צריכה להיתמך בנימוקים, אני אומרת במפורש, כבדי משקל. אני לא אגיד חריגים, בכוונה, אני אגיד כבדי משקל. נימוקים ציבוריים, לנמק את הדברים כדי בעצם לבנות את הסבירות של ההחלטה, כי הסמכות היא לא שאלה. אם אנחנו לא בסמכות, הייתי אומרת, חברים, אנחנו לא מוסמכים, אין מה לקיים בכלל את הדיון. זה לא המצב. לגבי הליכים משפטיים, דליה התחילה עם זה, אבל גם אני כתבתי את זה לעצמי תוך כדי שיורם דיבר. אני לא יודעת אם תהיה עתירה או לא עתירה, אנחנו גם בדרך לא מסתכלים על,

AllText
שירותי משרד מתקדמים בע"מ

ד"ר דליה זליקוביץ': לא, אני שמעתי את המוזיקה,

עו"ד הילה שמיר: בסדר, ברור, אבל המוזיקה הזאת מתנגדת כל הזמן בכל החלטה של גוף ציבורי. אני לא יודעת אם תהיה או לא תהיה עתירה לבג"ץ. גם כשאומרים במפורש שתהיה, לא תמיד יש וההיפך יכול לקרות גם, אבל אני מרגישה חובה לציין בפניכם-, קודם כל, חשוב שכל החלטה תהיה בתוך המסגרת הזאת שדיברתי עליה, ובהחלט אני אומרת כאן למרות שזה לא-, בית המשפט העליון, גם במקרים שיש בהם סמכות, הוא לא תמיד אוהב התערבות, בעיקר כשכאילו זה נצבע בצבעים של שידורי חדשות ותוכן וכו'. אני חושבת שמה שאולי פחות התחדד פה איתם, שאת זה גם אני עדיין לא הבנתי ואולי מישהו הבין ויכול להגיד לי. לא התחדדה בהסברים שלהם המשמעות של העניין של המהדורה. זאת אומרת האם מדובר רק על העניין של פרסומות או לא פרסומות, או האם-, כלומר אם נגמרת המהדורה בשעה תשע ואומרים: עכשיו נגמרה המהדורה. ואז מעבירים מיד להרחבה או למגזין, לאיך שזה לא יהיה. אני חושבת שלא התחדד בטיעונים שלהם מה הפגיעה שבאמת תיגרם מדבר כזה, שזה משהו שאולי לא בכדי לא הסבירו אותו.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: לא בכדי לא הסבירו.

עו"ד הילה שמיר: אני בכוונה מנסה רגע, הדיון הוא שלכם,

ד"ר עמית לביא דינור: הדבר הזה במהדורה, זה החשיבות של,

עו"ד הילה שמיר: זה לא שאני לא מבינה, אבל אני אומרת, זה לא התחדד. אני חושבת שאני מבינה.

ד"ר עמית לביא דינור: בכוונה הם לא רצו לענות על זה.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: הם לא רצו לענות על זה. ברור.

עו"ד הילה שמיר: זה לדיון שלכם. אז רק משפט אחרון שלי. מבחינת עתירה,

ד"ר עמית לביא דינור: למה לא להפסיק בתשע ולהתחיל מתשע עד תשע וחצי איזה מגזין או משהו כזה.

ד"ר דליה זליקוביץ': הוא אמר במפורש. תראו, הוא שמט לנו בדבר הזה את השטיח. כי אם אני חותכת את זה פתאום בתשע ואחר כך קוראת לזה בשם אחר וזה אותו דבר בדיוק, אז כבר אין לי פה את הטיעון המרכזי,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: איזה טיעון?

ד"ר דליה זליקוביץ': שאני מזיזה כאילו את שעת הפריים.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: בטח שיש.

עו"ד הילה שמיר: רגע, דקה, תנו לי עשרים שניות, אני מסיימת את המסגרת ואז באמת הכל שלכם. אני אומרת לכם, כי חובה עליי להגיד לכם, כמובן שכל עתירה שיש אני אייצג אותה הכי טוב שיהיה,

ד"ר עמית לביא דינור: זה לא נראה לי משפטי הדבר הזה שאת אומרת. הם מבינים בדיוק מה הם עושים מבחינה תקשורתית,

עו"ד הילה שמיר: אבל מבחינת הליכים משפטיים, אתם יודעים, אני אומרת כבר פה לשולחן, בית משפט לא אוהב התערבות, במיוחד כשזה באזורי החדשות. זה לא אומר שזה מה שצריך לגזור פה את ההחלטה, ויש החלטות שאתה גם לפעמים מפסיד עליהן, אם אתה חושב שהן חשובות. אבל אני חושבת שמה שחשוב זה שאם מחליטים שלא לאשר את הבקשה הזו, אז באמת שיהיה נימוקים סדורים, שגם אם תהיה עתירה נוכל להסביר מה היו הנימוקים ואיך זה,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: אני רוצה רגע, אם אנחנו בעניין משפטי, להקריא לכם מה הכללים מגדירים כשידורי חדשות ומה תכנית בענייני היום. בסדר? הכללים מגדירים שידורי חדשות, "תכנית או רכיבים מוגדרים מתכניות המוקדשים בעיקרם לסיכום אירועים בעלי ערך חדשותי בארץ או בעולם, שהתרחשותם במועד קרוב למועד שידור התכנית, לרבות תחזית מזג האוויר הכוללת סוגים אלה". מה מוגדר כמהדורת חדשות, אוקי? "תכנית המבוסס בעיקרה על ידיעות המוגשות מן האולפן, אולם כוללות גם כתבות ודיווחים בדרך של סיקור, לרבות מבזק חדשות,

AllText
שירותי משרד מתקדמים בע"מ

תקציר ועדכון". מה זה יומן חדשות? "תכנית העוסקת באירועים בעלי ערך חדשותי, לרבות בדרך של סיקור חי, כתבות, ראיונות ודברי פרשנות". מה בכללים מוגדר כתכנית בענייני היום? "תכנית שאינה שידורי חדשות, העוסקת בהרחבה של אירועים ונושאים, אשר עלו סמוך לשידורה במסגרת החדשות". אוקי? זאת אומרת הם-, עכשיו, קודם כל, במצגת הקודמת הם הציגו את זה,

עו"ד הילה שמיר: שלא ברור כרגע איפה זה עומד, כי בהתחלה הם אמרו מגזין ועכשיו אומרים הרחבה, אז אני לא יודעת בדיוק מה, איפה זה נכנס.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: יפה. קודם כל, במצגת הקודמת זה היה מגזין.

ד"ר דליה זליקוביץ': כמו פרסום סמוי ותוכן שיווקי.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: מגזין, זה היה מגזין. מגזין, מגזין. ומגזין ואנחנו מרחיבים ואנחנו,

אופיר רייכמן: פרק המגזין.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: פרק המגזין. עכשיו אנחנו נעבור לפרק המגזין, עכשיו אנחנו נעבור לזה. ואז אמרו, לפעמים אירועי היום, אנחנו מרחיבים את אירועי-, ואז אמרנו, רגע, מה הבעיה? אם אתם רוצים הכל אחרי תשע, ואז הוא אמר: לא, לא, לא. אם למשל יש את מתווה הגז ואז מתן חודורוב רוצה לעלות בכתבה יותר רוחבית, יותר מעמיקה. שזו בדיוק ההגדרה של תכנית בענייני היום ולא תכנית חדשותית. אז אני רוצה לשים את זה,

פרופ' איילת ברעם צברי: אבל למה זה מפריע לנו?

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: זה מפריע לנו, כי זה לא בחדשות.

פרופ' איילת ברעם צברי: אבל זאת התכנית שלו. אם הוא רוצה שהחדשות שלו ייראו ככה, מה אכפת לי?

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: כי יש הגדרה של מה זה חדשות ומה הציבור מצפה לראות בחדשות.

פרופ' איילת ברעם צברי: עם כל הכבוד, אני חושבת שאם הם רוצים-, נגיד הם היו באים ואומרים: אנחנו רוצים להמציא מחדש את החדשות. תפדל, שימציאו מחדש את החדשות. זה לא ענייננו להגיד להם,

רח' דרויאנוב 5 תל-אביב ■ טל. 072-2111102 ■ פקס. 03-5715725 ■ e.mail: office@alltext.co.il ■ www.alltext.co.il

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: וזה לא מה שכתוב בכללים שצריך להיות החדשות?

עו"ד הילה שמיר: לא, בתוך ההגדרה של תכנית, היא הגדרה די רחבה,

פרופ' איילת ברעם צברי: אבל זה לא שהם-, הם לא עושים שם תכנית בישול.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: יש פה מהדורת חדשות ויש פה,

פרופ' איילת ברעם צברי: לא, זה טיעון לא-, זה לא טיעון,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: בסדר גמור. בסדר גמור שאת חושבת שזה בסדר גמור. בשביל זה אנחנו מנהלים פה את,

פרופ' איילת ברעם צברי: אני מנסה, כמו שאתם אמרתם קודם. אני שמעתי בעצם טיעונים של צד אחד וטיעונים של צד שני, ואני מנסה עבור עצמי להבין את,

ד"ר עמית לביא דינור: מה את חושבת שהטיעונים האמיתיים שלהם? כאילו מה הסיבה שהם עושים את זה הכי כאילו,

פרופ' איילת ברעם צברי: כי הם חושבים שזה טוב להם. אני לא,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: מסחרית.

ד"ר עמית לביא דינור: בדיוק. יפה. את זה את מקבלת? או שאת חושבת שהם באמת חושבים שזה טוב להם וטוב לציבור.

פרופ' איילת ברעם צברי: אבל זה לא אותו דבר מהבחינה הזאת.

ד"ר עמית לביא דינור: שיש פה עניין כלכלי,

פרופ' איילת ברעם צברי: זה לא משנה. איך זה רלוונטי לי? עצם זה שהם הקימו ערוץ,

(מדברים יחד)

ד"ר דליה זליקוביץ': יש לו טיעון כבד, שהוא אומר שזה הבידול שלהם. הוא אומר: אני לא עושה ריאליטי ואני לא אעשה ריאליטי.

ד"ר עמית לביא דינור: בייבי בום, אני מצטערת להגיד לכם, זה ריאליטי.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: אתם יודעים? בסדר גמור. אני מקבלת. בואו נעשה סבב, נתחיל בעמית ונלך לפי התור. כל אחד שיגיד מה שהוא מרגיש, חושב.

ד"ר עמית לביא דינור: אז קודם כל, רציתי לשמוע גם את הילה באופן ודאי, לדעת שאין פה באמת שום דבר משפטי. זה מאוד ברור לי למה להעביר את הדבר הזה לשעה וחצי או,

עו"ד הילה שמיר: שעה ועשרים.

ד"ר עמית לביא דינור: גם לא שאלנו אותם למה כל יום הם מרמים אותנו. כל יום הם מרמים אותנו, זה פשוט דבר שלא יאומן,

יצחק בורבא: לא, אבל למה ברור לך להם הם רוצים לעבור לשעה וחצי?

עו"ד הילה שמיר: לא, אבל עמית, אני חושבת שאת לא היית בדיונים קודמים. בדיונים קודמים נאמר שהיה נוהל מסוים,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: למה זה שעה וחצי?

יצחק בורבא: לא, לא. היא אומרת: ברור לי למה הם רוצים לעבור לשעה וחצי. שתסביר.

עו"ד הילה שמיר: זה לא שעה וחצי, זה שעה ועשרים. תדייקו קודם,

יצחק בורבא: לא משנה. שעה ועשרים. היא אומרת שברור לה למה הם רוצים. למה?

ד"ר עמית לביא דינור: כי להפסיק בתשע ולהתחיל לשים איזה משהו אחר, מבחינת הרייטינג וזה, זה משהו מאוד מורכב. כלומר זה לקחת איזו תכנית, למצוא את הפורמט-, זה כמובן יקר. זה נורא זול הרי מה שקורה. זה נורא זול להעביר את זה לתשע ועשרים. זה פשוט עם הצוות שלך, עם מה שכבר קיים, אתה מושך את,

יצחק בורבא: ואם עם הצוות שיש להם הם היו אומרים: עכשיו עוברים לפרק המגזין. ועושים פרסומת ומתחילים במגזין, באותו אולפן. מה מייקר?

ד"ר עמית לביא דינור: זה משהו אחר לגמרי ברגע שאתה,

עו"ד הילה שמיר: מבחינת רייטינג את אומרת שזה משהו אחר?

ד"ר עמית לביא דינור: מבחינת רייטינג, מבחינת השקעה כלכלית. בטח. זה הקונספט שלנו. יש המון מחקרים בחדשות שמראים את הדבר הזה,

ד"ר דליה זליקוביץ': אני לא מבינה. אני באמת לא מבינה את הרייטינג.

ד"ר עמית לביא דינור: זה הקונספט שלי שאני נמצאת בתוך הגדרה של חדשות, האמינות שאני מייחסת לדבר הזה.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: אני לא מצליחה להבין את ההיתממות הזאת. שנייה, דקה.

ד"ר דליה זליקוביץ': לא היתממות.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: חדשות, יש להן ערך פרסומי אחר. מקבץ פרסומות שהוא במהדורת החדשות, יש לו ערך כלכלי אחר מאשר,

אופיר רייכמן: תראי את הדקה לשמונה. המשבצת של הדקה לשמונה,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: ברור. עכשיו, כשיש להם עוד עשרים דקות, יש להם עוד מקבץ פרסומות. חברים, בואו לא ניתמם. יש תוכן שיווקי שאפשר למכור תחת האצטלה של החדשות.

ד"ר דליה זליקוביץ': אבל גם אם הוא יעשה את זה כאילו הרחבת, לסגור, לפתוח-, זה אותו דבר.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: לא הרחבה, תכנית אחרת. "פנים אמיתיות" זו תכנית תחקיר,

ד"ר דליה זליקוביץ': לא, היא,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: שנייה. "עובדה" זו תכנית אחרת, "המקור" זו תכנית אחרת. הם רוצים? צריך לעשות לזה מסגרת, צריך לעשות לזה הנחיה, צריך לבנות את זה, צריך לעשות ליין אפ, צריך לעשות את ההפרדה. זו תכנית אחרת.

מרה מרו סנבטו: למה שלא יעשו באמת את "פנים אמיתיות" במסגרת עשרים הדקות האלה?

ד"ר עמית לביא דינור: ולמצוא את הקהל, שירצה לראות וזה לא פשוט,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: נכון. נכון. אגב, זה בסדר גמור מבחינת השיקולים שלהם. כמי שמנהל חברה מסחרית שהכלי היחיד שלו מול המתחרה-, בואו נקרא לילד בשמו. חברים, שני ערוצים והמקום היחיד שיש להם רייטינג דו ספרתי זה החדשות.

אופיר רייכמן: זה הרייטינג הכי גבוה שלהם בכל ערב,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: נכון. והיכולת להכניס לשם עוד מקבץ פרסומות ותוכן שיווקי. בסדר, לשם הם זה, זו זכותם. השאלה שאנחנו צריכים לשאול את עצמנו, האם הציבור שרוצה חדשות ומצפה לחדשות, הוא מצפה למגזינים, הוא מצפה לחדשות של,

סוהיר נחאס: יש לי שאלה.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: תכף, תכף. אנחנו עושים סבב,

סוהיר נחאס: בהמשך למה שאת אומרת. המחירים של פרסומות בפריים טיים,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: הפריים טיים זה הכי יקר. חדשות,

סוהיר נחאס: כן, הפריים טיים הוא משבע וחצי עד-, הפריים טיים מוגדר, שבע וחצי עד אחת עשרה,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: כן, אבל גם בתוך הפריים טיים, במהדורה התשלום עבור הפרסום הוא הכי גבוה.

ד"ר עמית לביא דינור: הוא גבוה מהרייטינג.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: הרייטינג הוא הכי גבוה.

עו"ד הילה שמיר: אגב, שוב, זה שיקול אינטימי שלהם, השאלה היא מה השיקולים שלכם. כלומר טובת הציבור, תצאו מהשיקולים שלכם. כרגע לא משנה מה השיקולים שלהם.

ד"ר עמית לביא דינור: אנחנו גם כן מתייחסים לסקר. אין לנו שום סיבה בעולם לא להתייחס לסקר, לכן אני אומרת-, אבל הילה, מבחינה משפטית, יש פה בעיה? רק אני רוצה להבין.

עו"ד הילה שמיר: קודם כל, אמרתי. תראו, משפטית זה לא שחור, לבן. במשפטי הדברים המורכבים, ואמרתי את המורכבות. אמרתי, יש סמכות, את שיקול הדעת צריך להפעיל ולראות שיש פעמים שמצדיקות התערבות וזה אצלכם.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: לא, לא, זו לא התערבות. סליחה, סליחה, הילה,

עו"ד הילה שמיר: במקום התערבות, אי מתן מענה חיובי לבקשה שלהם, כלומר החלטה שהיא אחרת מהבקשה, בסדר? זהו.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: תבינו, החוק ולוח המשדרים והכל זה הבקשה. הם ביקשו בקשה חריגה. הם צריכים גם לתת הסברים,

ד"ר עמית לביא דינור: הסבר חריג.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: הסברים למה, חריגים. אני לא הצלחתי להבין פה שום הסבר. אגב, לגבי העניין של הריאליטי,

ד"ר דליה זליקוביץ': תראי, אני הייתי נגד הדבר הזה מאוד. היום, אני לא יודעת, אחרי מה שדיבר האדון שישב פה.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: במשפטי את יכולה להיות רגועה. משפטית, את יכולה להיות רגועה.

ד"ר עמית לביא דינור: אז זה מה ששאלנו את הילה,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: רגע, אבל אני רוצה רגע להתייחס לעניין של הריאליטי שהם אמרו. אני מזכירה לכם שמועצות קודמות קבעו שעל כל שעה של ריאליטי יש שעות של סוגה עלית. זאת אומרת שגם בריאליטי התערבו וזה היה בסדר.

אופיר רייכמן: ויש גם מסגרת שבועית לריאליטי בשני,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: ויש מסגרת ויש הכל.

ד"ר דליה זליקוביץ': גם אני הייתי נגד, אז זה לא משנה.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: אוקי. עוד משהו עמית?

ד"ר עמית לביא דינור: לא, אני אומרת, זה נשמע כמו טריק מאוד ברור לעשות אותו והוא נוח. אני לא יכולה לא לשמוע טיעונים שכאלה ולא לחשוב על האינטרס שלהם, אני לא יכולה. כאילו זה חייב להיות,

עו"ד הילה שמיר: ושוב עמית, רק אני מבקשת, לצורך הדיון וגם לדברים שלכם, ששאלת אותי אם אני רגועה, לצורך הדיון שלכם, אתם צריכים לבוא מהמקום שלכם. מה הנימוקים להגיד לא, לא מה הם,

ד"ר עמית לביא דינור: ברגע שהעניין המשפטי זה, אני אומרת מבחינה ציבורית, מבחינת captive audience, שמשאירים אותו, מבחינת הסקר שהעברתם, שהוא כן רלוונטי ומבחינת גם התחושה שלי, שאני רואה את החדשות האלה שעה ועשרים וברור לי שזה בזבוז זמן ומשיכת זמן ותוכן שיווקי וזה. זאת אומרת זה מאוד ברור שהעניין האיכותי, תשימי אותו בצד, אין פה שום איכות. למרות שאני אוהבת את חדשות 10, אני חושבת שמתן חודורוב הוא באמת מעולה וגם הסדרה שהם הזכירו, אין ספק. אבל לא לראות את מריחת הזמן שהם עושים כדי להגיע לשעה ועשרים? זה קשה מאוד להתעלם מזה. קשה מאוד להתעלם,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: אגב, הם אמרו שצריך לזרוק את הסקר. במצגת הקודמת הם הציגו סקרים שלהם, זאת אומרת אז,

ד"ר עמית לביא דינור: אם כולכם ראיתם חדשות ביום שישי, זה פשוט לא נגמר ולא נגמר, הסיקור הזה של המחבל עם מלא טעויות. פשוט ראיתם שאין מה לומר, לא היה להם שום דבר לדבר עליו, לא היה שום דבר חדש. זה היה פשוט בלתי נסבל הדבר הזה.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: אוקי, בואו נמשיך לפי הסדר. דורלי,

ד"ר עמית לביא דינור: זה לא שאת מגיעה לשעה ועשרים ואת אומרת: יואו, באמת, זה היה מדהים והמידע שאני קיבלתי וכמה זה חשוב.

ד"ר דליה זליקוביץ': לא, זה משהו אחר, זה מתקשר למה שאייל אמר, שנמאס לראות את פתיחת האולפנים הזאת.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: כן. ושוב, לא היה להם מענה אמיתי על זה שיש חדשות מאחר הצהריים עד הלילה. זאת אומרת אי אפשר לבוא ולהגיד: הייתה פעם מהדורה שהתחילה בתשע. נכון, אבל הייתה שעה אחת של חדשות ביום ולא היה אינטרנט ולא היו מבזקים כל-, לא התייחסתי לדבר הזה. ולא היה "שש עם", "חמש עם", "תכנית חיסכון", "לילה כלכלי", "סיכום היום" וכל הדברים האלה.

עו"ד הילה שמיר: השאלה רק אם ההחלטה הזאת תשנה את זה. זאת אומרת האם אתם חושבים שזה ישנה או ש"חמש עם" ו"שש עם" יישאר,

ד"ר דליה זליקוביץ': ודאי שזה יישאר.

עו"ד הילה שמיר: או שזה ישתנה ויתקצר לתשע בערב.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: זו הדוגמא אגב, שאנחנו לא מתערבים בתוכן, אנחנו מתערבים במסגרת. בבקשה דורלי.

דורלי אלמגור: ראשית, אני רוצה לומר שיש פה תעלומה. הייתה בפעם הקודמת וממשיכה גם בפעם הזאת, תעלומה שלא נפתרה. התעלומה היא, ובעניין הזה אני חושבת שהנטל הוא עליהם לבוא ולהסביר לנו, ולא הנטל עלינו להסביר למה אנחנו מחליטים מה שאנחנו מחליטים. זה למה משהו שאינו מוגדר על פי חוק, ואני חיה על פי החוק, כי אנחנו חיים על פי החוק, משהו שאינו מוגדר לכאורה לפי החוק כחלק ממהדורת החדשות, צריך להיכלל במהדורת חדשות? בואו נגיע ל-basics. זו שאלה שנמצאת על השולחן הזה. יש משהו שלכאורה,

עו"ד הילה שמיר: למה את קוראת משהו שהוא לא מוגדר, ההרחבה?

דורלי אלמגור: לכאורה אינו חלק ממהדורת חדשות כמו שזה מוגדר היום בחוק, נמצא בתוך מהדורת חדשות. נתחיל בזה. הציפייה שלי הייתה שמי שנותן להם ייעוץ משפטי, הדבר הראשון שציפיתי לשמוע ממנו זה הסבר מדוע החלק הזה של החדשות הוא חלק מהחדשות,

עו"ד הילה שמיר: למה אבל, דורלי? אז יש לי שאלה אלייך. כתוב שזה כולל גם כתבות. מבחינתם נגיד מגזין זה כתבה. זאת אומרת למה את אומרת שזה לא מוגדר? או שאני לא מצליחה להבין אותך או-, כתוב פה: "תכנית המבוססת בעיקרה על ידיעות מהאולפן", שזה בסדר. "אך כוללת גם כתבות ודיווחים",

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: מה זה בעיקרה?

עו"ד הילה שמיר: בעיקרה הכוונה שהרוב זה אולפן.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: אבל זה לא הרוב אולפן.

עו"ד הילה שמיר: לפחות חמישים אחוז אולפן. רגע, הרוב אולפן, "אבל כוללת גם כתבות ודיווחים בדרך של סיקור חי, לרבות",

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: אבל הרוב זה לא אולפן.

עו"ד הילה שמיר: זו לא הגדרה סגורה.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: הרוב זה לא אולפן. עובדתית.

עו"ד הילה שמיר: לא, גם כתבות אבל,

אופיר רייכמן: הילה, אבל כשזה נכתב על מגזינים, הכתבות הארוכות האלה,

עו"ד הילה שמיר: אני לא הייתי נכנסת לשם, כי כאילו בהגדרה הזאת הרבה דברים יכולים להיכנס. חשבתי שתגידי על משהו אחר,

דורלי אלמגור: אני כן נכנסת לשם, כי בפעם הקודמת במפורש הסבירו לנו את האופי המגזיני והיום כל מה ששמענו זה שזה העמקה חדשותית. אני חושבת שזה לב העניין. ואם אני הייתי משתכנעת, והייתי מצפה שהיועץ המשפטי יתחיל בדבר הזה, הייתי משתכנעת שמה מדובר-, ואני חושבת שקצת קשה לראות במוסף הצרכני וגם במוספים שמתווספים לחדשות, קצת קשה לראות בהם משהו שהוא חדשותי או העמקה של נושא חדשותי שהיה באותו יום, אוקי? זה באמת יותר דומה למשהו אחר, משהו שבשולי החדשות, שאפשר להעמיק בו, ולא משהו חדשותי של אותו היום.

עו"ד הילה שמיר: כאילו פחות מהדורתי כפי שאת רואה את זה מההגדרה, זה מה שאת אומרת, כן?

דורלי אלמגור: אני חושבת שאילו היה מסביר לנו היועץ המשפטי, וזה מה שציפיתי ממנו, מדוע החלק הזה של המהדורה הוא באמת עונה על הכללים של המהדורה, כי לנו יש חוק ואנחנו חיים במסגרתו, וזו הייתה הציפייה שלי ממנו, שהוא יפרש את מה שאמר ורשבסקי בחצי מילה, שזו העמקה חדשותית. סליחה, זה ה- issue. זה ה- issue. שיסביר לי

מדוע החלק הזה הוא העמקה חדשותית, כי מה לעשות שבאמת החוק מגדיר בצורה מסוימת מהדורת חדשות, אוקי? זה מה שציפיתי וזה לא היה. לעומת שמעתי הרבה מאוד הסברים איך התערבות באורך זו התערבות בתוכן, שזה באמת נראה לי-, אם היינו עושים תכנית ריאליטי והיינו מכניסים אותה בתוך החדשות, אני בכוונה לוקחת את זה לאבסורד, כדי להגיד שזה חלק מתכנית החדשות, כי זה-, אפילו תכנית דרמה, בתור מישהי שרוצה לקדם את הסוגה העלית, הייתי מכניסה חלקים מתכנית דרמה לתוך החדשות כדי לקדם את הדרמה ולרומם אותה, האם הייתי אומרת שהתערבות באורך זה אומר שזו התערבות בתוכן? אני לוקחת את זה בכוונה לקיצוניות, כדי להגיד שהטיעון הזה הוא טיעון מאוד כללי, והעובדה שבזה נפתח הדיון המשפטי, שהתערבות באורך היא התערבות בתוכן, לי זה עשה תחושה שרוצים פה יותר לייצר איזושהי הרתעה מאשר דיון ענייני, ואני ציפיתי לדיון ענייני, אוקי? ודיון ענייני בעיניי זה לא להגיד את הדבר הזה, שזו התערבות בחופש הביטוי. יכול להיות אגב, אני לא פוסלת את האפשרות הזאת, אבל זו אמירה כל כך כללית שלא קיבלה שום קונקרטיזציה, אז עם זה מתחילים? במקום להתחיל לדבר מה זה מהדורת חדשות, לדבר ז'אנרית, כי זה מה שיש לנו בחוק ובכללים. יש לנו ז'אנרים ולפי זה אנחנו פועלים. אז לכאורה, הנטל עליהם הוא לבוא ולהראות למה הם מבקשים, למרות שיש משהו שלכאורה נראה לא כמו מהדורת חדשות, צריך להיות במהדורת חדשות. אני עד היום לא שמעתי הסבר. לא שמעתי הסבר, אוקי? פשוט לא קיבלתי שום הסבר, וזו כבר פגישה שנייה שלנו איתם. לכן אני בתחושה, ואני אשמח אם תתקני אותי אם אני טועה בעניין הזה, שגם מבחינה משפטית, ואני לא מדברת על סמכות, כי הסמכות ודאי ישנה, אבל גם מבחינת הטעמים וגם מבחינת הפעלת שיקול הדעת, אני בתחושה שהם צריכים לנמק

רח' דרויאנוב 5 תל-אביב ■ טל. 072-2111102 ■ פקס. 03-5715725 ■ e.mail: office@alltext.co.il ■ www.alltext.co.il

מדוע יש פה איזושהי סטייה מהז'אנרים, מהמצב הרגיל, הטבעי, שצופה חדשות מסתכל על חדשות ויודע שהוא רואה חדשות ולא משהו אחר. הם צריכים לנמק למה לסטות מזה ולייצר משהו שהוא קצת מלאכותי, אוקי? ויכול להיות שהם ינמקו את זה ואני אשתכנע, אני לא יודעת, אבל אני לא שמעתי שהם נימקו את זה, וזו כבר פגישה שנייה שלהם איתנו, אוקי? לכן לי זה גורם קצת יותר נוח,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: אני עשיתי פגישות אישיות איתם והם לא נימקו.

דורלי אלמגור: קצת יותר נוח, אלא אם כן תגידי לי אחרת, מבחינת על מי הנטל ומה הביסוס שלנו גם מבחינת הפעלת שיקול הדעת ולא רק מבחינת הסמכות. עוד הערה אחת ובזה אני מעבירה את זה לאייל,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: לידידך אייל, נציג היוצרים.

דורלי אלמגור: ידידי הטוב, אייל. אני רוצה להעיר שגם לגבי הנושא הזה, הטיעון הזה שנאמר, מה עשיתם בזה? אתם דוחים את הפריים כך או כך. אני לא יודעת מה להגיד. יכול להיות שאם אנחנו נפריד להם את המגזין, את החלק המגזיני, יכול להיות שזה לא יהיה. יכול להיות שכל המכלול ישתנה. יכול להיות שזה כבר יהיה עולם אחר ואז הם יבואו לוועדת טלוויזיה עם לוח שידורים ואנחנו נראה דברים אחרת.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: אגב, הם הגישו לוח שידורים שמסתיים בתשע.

דורלי אלמגור: כן. בואי נגיד שזה בגלל שאנחנו דרשנו מהם. אני לא הייתי, I wouldn't take it against them, זאת אומרת אנחנו פתוחים לחלוטין לשמוע אם יהיה להם לוח מתוקן והם יבואו ויסבירו. כל מה שאני אומרת זה שאני לא בטוחה שאם אנחנו נעמוד על כך שהגדרות הז'אנרים יתקיימו, מכל הבחינות, גם בגלל שזה כתוב בחוק וגם בגלל שלא סתם יש את הגדרות הז'אנרים האלה, נכון? הן לא סתם קיימות. אתה רוצה לדעת שאתה רואה מהדורת חדשות ואתה רוצה לדעת שמתחילה תכנית אחרת. זו לא איזו פיקציה שנתקענו איתה ואנחנו

רח' דרויאנוב 5 תל-אביב ■ טל. 072-2111102 ■ פקס. 03-5715725 ■ e.mail: office@alltext.co.il ■ www.alltext.co.il

צריכים לשמר אותה, נכון? לפחות מבחינת הנטל. אז יכול להיות שאם אנחנו נגיד להם: מצטערים, חדשות זה חדשות, אחר כך תגידו לנו מה אתם הולכים לעשות. אם אין לנו סיבה טובה, לא נתערב. יכול להיות שהם יציעו משהו אחר. לא בטוח-, הרי כשהם הגישו לנו את לוח החדשות זה היה באמת לכאורה כדי למשוך את הזמן עד למפגש הזה. לא בטוח שהם יגישו חדשות ואז מגזין ואז את הדרמה שמגיעה שם לסוף היום, שאנחנו כן דואגים לה,

ד"ר דליה זליקוביץ': אני חושבת במקומם על הנושא הזה, שאם הם היו מגישים לנו נגיד חדשות ואחרי זה מגזין, הם כאילו היו אומרים: אנחנו מייתרים את הדיון,

דורלי אלמגור: את יודעת מה? אנחנו לא נתפוס אותם בשום דבר-, לא נתפוס אותם על הדבר הזה. זה פשוט הכעיס אותנו שהם הגישו את זה כבר כמו שזה, אתם זוכרים.

ד"ר דליה זליקוביץ': חד משמעית.

דורלי אלמגור: לכן גם הטיעון השני שנאמר, שזה יהיה בדיוק אותו דבר, אני ממש לא בטוחה שזאת תהיה התוצאה. זה מה שיש לי להגיד.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: תודה רבה. אייל.

אייל מלובן: את האמת אני מאוד חצוי, אני חייב להגיד לכם. כי גם בוועדה שאתם יושבים, אצל,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: פילבר.

אייל מלובן: אצל המנכ"ל, וגם בוועדות אחרות שאני ישבתי לאורך הזמן, כולל הוועדה האחרונה של שכטר. ותמיד אני אומר, טוב, זה עסק כלכלי, זה המכולת שלו, זה הבית שלו. חמש עשרה שנה הוא ניהל אותו מחורבן, את הביזנס שלו, והוא הפסיד כסף. אני גם טענתי שזה לא בסדר שהרגולציה הגיעה למקום הזה, זה כבר נהיה פוליטי בכלל, זה לא קשור בנו. אבל,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: לא, כי אני יודעת שזה מפריע לך ואני עוצרת להגיד רק נקודה אחת, כי גם רשמתי לי את זה בדיון, לגבי הרגולציה, כשהוא דיבר על חמש עשרה שנים. אני רוצה להזכיר לכם שוב, עד 2008 ערוץ 10 לא עמד ברגולציה אחת והפסיד מיליארד ושמונים אלף שקל. זאת אומרת, ההפסדים שלו לא היו בגלל רגולציה, בסדר? מאוד חשוב להגיד את הדבר הזה.

ד"ר דליה זליקוביץ': לא, זה לא אומר אחד מהשני. כי הרגולציה הייתה כל כך כבדה ועשו להם כמה ויתורים אצל מנשה עוד.

אייל מלובן: מנשה לא עשה שום ויתור. שום ויתור הוא לא עשה.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: עד 2008, עזבי, לא היה ויתור. הם לא עמדו,

ד"ר דליה זליקוביץ': מה קרה לך?

אייל מלובן: מה קרה לך? שום ויתור.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: דליה, הם לא עמדו במחויבות אחת, לא תגידי חלק. והם הפסידו מיליארד שמונים אלף שקל. זאת אומרת שהם הפסידו את זה לא בגלל רגולציה. רק עובדתית אני רוצה להגיד את הדברים האלו, אוקי? בבקשה. סליחה.

אייל מלובן: אני לא יודע להגיד משפטית כמו שפה חברותיי. אני אומר, האם בסוף אנחנו עושים רגולציה על שוק חופשי? זאת אומרת אם המהות שלנו בכלל לבוא ולהגיד, אנחנו עושים רגולציה לשוק חופשי-, אני שואל שאלות, אין לי החלטה בתוך הדבר. אני אומר, אם זו רגולציה לשוק חופשי, זה הביזנס שלו, שינהל את זה עד תשע וחצי ואם הוא יפסיד את הכסף שלו, שיפסיד את הכסף שלו. אבל בסוף אנחנו כאילו-, האם אנחנו לא מחזיקים את החבל משני הקצוות? כי את המקל אי אפשר להחזיק. האם אנחנו לא בעצם אומרים לו, מצד אחד, תעשה חופשי, אבל מצד שני אני אומר לך איך לנהל את זה. אני לא יודע, אלה

AllText
שירותי משרד מתקדמים בע"מ

שאלות-, לי באופן אישי, אני יכול לסבול שהחדשות מחמש עד תשע בלילה, זה עניין שלי אישי, זה בלתי נסבל הדבר הזה.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: אחת עשרה.

אייל מלובן: לא משנה, אני אומר. אבל מצד שני, לי חשוב כמו שאמרת פה, שמורות הטבע האלה. אבל אם הוא עומד בשמורות הטבע האלה, שאלה שמורות הטבע שאנחנו פה יושבים ברגולציה ואנחנו רוצים לשמור עליהן-, אם זאתי שמורת הטבע, שאנחנו יושבים פה ודואגים לשמור הטבע הציבורית הזאתי, שיהיה לו דרמה ושיהיה לו דוקומנטרי ושיהיה לו את הדברים שהוא צריך ובהם הוא עומד, מצדי שישים אקווריום. אני לא יודע. אולי בכלל שיחליט שהוא רוצה לעשות משמונה עד שמונה וחצי לשים אקווריום דגים, אני יכול להגיד לו משהו בזה? אני לא יודע עד איפה בעצם הסמכות שלנו בתוך הדבר הזה.

ד"ר דליה זליקוביץ': אקווריום יש בזה תרבות ויצירה עברית.

אייל מלובן: יש לזה מאוד תרבות, הדג שוחה מצוין דליה. אז אני אומר, יש לי לבטים מאוד קשים בתוך הדבר הזה. כי מצד אחד, אני מאוד מאמין בשוק החופשי, מאוד מאמין בשחקנים שישחקו, אני לא קובע לא למגה מה למכור בזה ולא-, אני מונע שיהיה קרטליזציה, אנחנו מונעים שיהיו דברים אחרים, מה שיכול להיות. האם זה המקום? אני לא יודע. אני אומר שלי באופן אישי אין נחת מהשידורים, מהלוח. מה שכן מעניין אותי ופשוט לא בא לי על ההתנגחות הזאתי עם ורשבסקי כל פעם, שעוד היה צריך להתנצל, אבל לצורך העניין מה זה יעשה לו כשה- pre primetime שלו יזוז? מה זה יעשה לו בהשקעה בתוכן, שבעצם על זה אנחנו מדברים, שהוא מדבר על הפרסום ואומר: הפרסום שלי לדרמה הוא כזה וכזה, כי אני מקרין אותו בשעה מסוימת ואני דוחה אותו בחצי שעה. מה זה יעשה מבחינת עולם הפרסום וההשקעה שלהם בתוכן? כי זה מה שמחזיק אותם בסוף. הוא לא מביא כסף מהבית, הוא גמר

רח' דרויאנוב 5 תל-אביב טל. 072-2111102 פקס. 03-5715725 e.mail: office@alltext.co.il www.alltext.co.il

AllText
שירותי משרד מתקדמים בע"מ

להביא כסף מהבית. אביב גלעדי לא מביא כסף מהבית יותר. מה זה שמה יעשה? איפה הפגיעות המתגלגלות שבסוף יחזרו לשולחן שלנו? זה מה שמאוד מעסיק אותי, מבחינה כלכלית, מה הפגיעות המתגלגלות בתוך התהליך הזה? כמה להתערב לו-, אני אומר, באמת, יש לי איזשהו חציון בתוך עצמי, בתוך הדבר הזה. מצד אחד, אני שונא את החדשות האלה עד השעות האלה ואת כל הברברת האינסופית הזאת ומתחת לכל עמוד חשמל יש איזה מצלמה ופנס, שזה פשוט באמת בלתי נסבל. גם בכלל כל תרבות השדרנים החדשה הזאת, זה בכלל בלתי נסבל. בקיצור, אני לא חד משמעי בתוך ההסתכלות הזאתי. בעיקר מעניין אותי ההיבט הכלכלי שלו בסוף, כאילו מה יגרום את הנזק הזה בתוך ההסתכלות.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: אני רוצה רק להתייחס למשהו שאתה אמרת. כשישבנו בוועדת, לא הכלכלה, זה היה חינוך ומכספים, משולב, משהו כזה בזמנו, להפחתת מחויבויות התוכן של בעל רישיון ממאתיים שלושים ושמונה למאה שלושים ושמונה. היוצרים שם, אחת מהטענות שלהם שהם כל הזמן אמרו, אנחנו מפחדים שהם יעשו רק חדשות-, זאת אומרת זה היה חלק מהפחד שהם כל פעם העלו. הם אמרו, הם ילכו אך ורק לחדשות ויפגעו בעצם בעבודה ביצירה, יעשו את המינימום הנדרש ואת כל שאר השעות ישקיעו בחדשות. זה דבר אחד שאני רוצה להגיד. דבר שני, אני רוצה לחדד אייל, לגבי התהייה שלך, שאגב היא מאוד מובנת,

אייל מלובן: לא, כי גם כשאת יושבת בוועדות אצלכם, גם אצל זה.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: נכון, אבל כרגע בכללים שלנו ובחוקים שלנו יש הגדרה למה זה חדשות.

אייל מלובן: לא, אני מסכים, אני לא מתווכח על זה. אני לא,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: אוקי? בסדר גמור. בבקשה דליה.

רח' דרויאנוב 5 תל-אביב ■ טל. 072-2111102 ■ פקס. 03-5715725 ■ e.mail: office@alltext.co.il ■ www.alltext.co.il

AllText
שירותי משרד מתקדמים בע"מ

אייל מלובן: אני מסכים גם שהמינוח, כמו שענתה הילה, לגבי כתבות כאלה. תשמעי, אנחנו מכירים, לצערי האיש היקר הזה נפטר, שהיה חבר משפחה, מוטי קירשנבאום. את יודעת, אצלו הכתבות ביום שישי היו כתבות מגזיניות שלקחו חמש, שש דקות. הבנאדם, את יודעת, דיבר על השלולית ליד האוטו וכאילו וכזה וכזה. אז אני אומר, כאילו,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: אבל יום שישי זה מראש מוגדר,

יצחק בורבא: אתה יודע שהוא עשה עליי כתבה לפני שלושים שנה?

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: עליך?

יצחק בורבא: כדאי לכם לראות את זה, בערוץ 1. חצי שעה ביום שישי.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: דליה, בבקשה.

ד"ר דליה זליקוביץ': כזכור לכם, אני הייתי נגד, משמעותית, הארכה, מפני שהחדשות מוציאות אותי מדעתי, שיש כזו כמות של חדשות החל משעה חמש ועד שתיים עשרה בלילה. בתצורות האלה של-, אני אלך צעד אחד אחורה. לא שאני עדיין חושבת שחדשות והכל זה בסדר, ממש לא, אבל כשנכנס לי פה הטיעון הכלכלי, ואני מתחברת למה שאייל אמר, עוגת הפרסום יורדת.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: אז שנייה רגע, אני רק רוצה לדייק, איזה טיעון כלכלי?

ד"ר דליה זליקוביץ': אני תכף אגיד. עוגת הפרסום יורדת. עכשיו, היא יורדת בצורה כזאת שחלק גדול מאוד-, זה ייצא בימים הקרובים אני מניחה, מפני שהתחלתי לקבל מספרים, בגלל שאני חוקרת את שוק הפרסום. כמות הכספים שירדה מתבטאת באחוזים מאוד גבוהים במעבר למדיה הדיגיטלית ויש ירידה מאוד גדולה בכסף שנשאר במדיה המסורתית. אני חושבת שהשנה זו תהיה הפעם הראשונה בהיסטוריה שלמדיה הדיגיטלית יהיו אחוזים יותר גבוהים מאשר למדיה הכתובה וכו'. כלומר אני חושבת שאם אולי, כמו שעמית אמרה קודם, שהיכולת שלהם לבוא

ולטעון שהנה, פה יש לנו יותר כסף, עשויה להיות באיזשהו מקום, קריטית, כי אין להם ריאליטי.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: אבל הם לא טוענים את זה. א', יש להם ריאליטי,

ד"ר דליה זליקוביץ': בסדר, אבל זה לא במשמעויות של ארבעים ושלושה אחוז או ארבעים וחמישה אחוז, שמביא הרבה כסף.

ד"ר עמית לביא דינור: הם אבל הפסידו הרבה בריאליטי שלהם לאורך השנים.

ד"ר דליה זליקוביץ': נכון, נכון.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: אבל דליה ואייל, הם לא טענו את זה מעולם.

אייל מלובן: אני לא אמרתי על הריאליטי כלום.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: הם לא טענו מעולם כלכלית.

ד"ר דליה זליקוביץ': לא, כי מה אייל אמר? אני מתייחסת למה שאייל אמר, שהוא אמר: עוד מעט הם יבואו, אם-, אני חוששת שאם יהיה פה איזשהו משהו דרמטי, הם יבואו אלינו לפה ויגידו: אנחנו, אין לנו הכנסות. נניח אם היה עוד חצי שעה. אבל אני שמה את זה רגע בצד. מהבחינה של, ואני לא הצלחתי לראות את ההבדל הגדול, שאם הם סוגרים את המהדורה בשעה תשע ופותחים לנו איזשהו מגזין או שיקראו לזה איך שהם רוצים, כי כבר עכשיו יש פה מכבסת מילים, כי הם פוחדים לקרוא לזה מגזין, כי אז מגזין ישר אנחנו אומרים להם,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: הם שינו את זה. פעם קודמת הם קראו לזה מגזין.

ד"ר דליה זליקוביץ': כן, כן, הם שינו. כתבתי לי פה את זה, מכבסת מילים. וברגע שהם יעשו את זה נגיד עד תשע, עד תשע ועשרים או מה שהם ירצו, שהם יעשו עוד איזה שתיים, שלוש כתבות, וואלה אני לא רואה, באמת אני לא רואה. פה הם נלחמים פה עם סכינים ואני לא יודעת מה ודם ליבו ודם ליבה ודם ליבנו,

ד"ר עמית לביא דינור: זו טרמינולוגיה, את יודעת. זה שיח של,

ד"ר דליה זליקוביץ': בדיוק. עכשיו, אני מסתכלת מתוך נקודת המבט של הצרכן. הרי כל הזמן דיברנו צרכן, צרכן, צרכן. את אמרת שאנחנו רוצים לתת להם. אם אנחנו באים ואנחנו אומרים, אנחנו נאשר לכם-, לא נוכל לא לאשר את זה, כי הרי אין שום סיבה בעולם לא לאשר את זה,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: את מה?

ד"ר דליה זליקוביץ': את המגזינים, בנפרד.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: אה, כתכנית. אוקי.

ד"ר דליה זליקוביץ': בנפרד. אז מה ההבדל יוצא-, הם יעשו את זה הרי. אני מניחה, אני לא יודעת.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: לא בטוח אגב. אני מתחברת למה שדורלי אומרת, לא בטוח, אי אפשר לדעת.

ד"ר דליה זליקוביץ': ואז אני שואלת ככה את עצמי, האם הצרכן או האם הקהל המפולח שלהם יודע בכלל להבחין שזה חדשות וזה לא חדשות וזה מגזין וזה לא מגזין, אם זה נעשה אחד אחרי השני וקוראים לזה ויסמנו את זה ויעשו לוגו,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: כן, אבל זה לא מדויק, כי תראי, גם "המקור",

ד"ר עמית לביא דינור: אני חושבת שכן. ברגע שאת עושה הפרדה, אז כן. החדשות יסתיימו,

ד"ר דליה זליקוביץ': אוקי. אז שיקראו לזה המשך-, הם יעשו הרי משהו,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: גם "עובדה" וגם "המקור" דנים בתכניות אקטואליה, הרחבה,

ד"ר דליה זליקוביץ': לא, אבל זה לא אותו דבר.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: למה? "עובדה" ו"המקור" ואפילו "פנים אמיתיות", לוקחים נושא חדשותי ומרחיבים אותו.

ד"ר דליה זליקוביץ': שנה וחצי הם הרגילו את הצופים שיש להם כתבות מגזין בתוך המהדורה. כלומר גם אם היום את תראי זה בסוף המהדורה, אחרי מזג האוויר, ותראי את הכתבות האלה, הצרכן ההדיוט או הצרכן הממוצע, לא יודע שזו תכנית אחרת.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: אוי באמת, דליה, למה לזלזל,

מרה מרו סנבטו: בטח שיודע. אם איך קוראים לה, איך קוראים לשדרנית?

אופיר רייכמן: תמר איש שלום.

מרה מרו סנבטו: תמר איש שלום, מסיימת, מתחיל משהו אחר.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: נכון.

ד"ר דליה זליקוביץ': אז ישאירו אותה עוד עשר דקות שתגיד שזה הזה. נו באמת. אני אומרת, אם אני הייתי במקומם,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: בסדר. דליה, למה עשר דקות? למה לא חמש עשרה דקות? למה לא שבע עשרה דקות? למה לא שלושים וחמש דקות? הרי אנחנו שמים מסגרות.

ד"ר דליה זליקוביץ': אבל אני אומרת, הם יעשו linkage. נניח אני, אם הייתי במקומם, הייתי עושה linkage, חד משמעית. הייתי עושה linkage. בגלל זה אני אומרת, יש לי בעיה בלראות את ההפרדה הזאת,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: ההפרדה לא על הפרק כרגע. מה שנדון כרגע זה הבקשה שלהם שהבקשות יסתיימו באופן קבוע בתשע ועשרים. מה שאומר, ובואו לא ניתמם,

ד"ר עמית לביא דינור: תשע וארבעים?

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: עזבי, אז אני אגיד תשע ועשרים ואז מקבץ פרסומות, הגענו לתשע וחצי, שהפריים מתחיל בתשע וחצי,

אופיר רייכמן: כל יום יהיה. כל ניסיון דקירה יבקשו הארכה של רבע שעה.

ד"ר דליה זליקוביץ': ממילא הם יעשו את זה אחר כך גם כן.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: רגע, שנייה, ובואו לא ניתמם חברים. ערוץ 2 יישר קו. נכון, היינו רוצים לחיות בוואקום ולהגיד שזה בלתי אפשרי. אבל מה לעשות? הם יישרו. הלוואי. אם,

ד"ר דליה זליקוביץ': דרך אגב, יש בעיה בזה שכל פעם שאחד מבקש הארכה מדווחים לשני,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: למה? זה השוויון. שוויוניות. זה הכלל שנקבע.

ד"ר דליה זליקוביץ': לא, אבל האם זה נכון מבחינה של-, זה כאילו אתם יוצרים פה,

ניר שויקי: דליה, אבל הדיון הזה הוא כבר לא רלוונטי, כי אין כוונה עכשיו להתחיל לתת כל יום ולעשות את הסיפור הזה. ומכיוון שאנחנו סבורים שהמנגנון הזה לא היה נכון והוא לא טוב, אנחנו רוצים ליישר קו.

יצחק בורבא: אוה, אי אפשר ככה. זאת אומרת זה שאת כיושבת ראש מנהלת מול כל אחד דין ודברים, זה בסדר. אבל עכשיו מנכ"ל ועוד זה. בואי תעשי סבב של חברי מועצה שרוצים,

דורלי אלמגור: זה רק בגלל שאתה רחוק,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: נכון, בוא לפה, בורבא,

יצחק בורבא: לא, כאילו אי אפשר ככה, נו. אוקי, יושבת ראש, סבבה, אני מכבד. אבל גם מנכ"ל ועוד מעט סמנכ"לים ועוד מעט,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: כן דליה, בבקשה, בואי תסיימי.

ד"ר דליה זליקוביץ': אולי יהיה לי אחר כך להגיד עוד משהו. אני לא יודעת.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: נחזור אלייך אם תיזכרי. איילת, בבקשה.

פרופ' איילת ברעם צברי: אני מודה שזה נושא סבוך וכמובן שלשני הצדדים יש טיעונים מאוד משכנעים. מה שגורם לי להסכים עם האורחים המכובדים שהיו לנו זה פשוט שבאופן כללי אני חושבת שאנחנו צריכים לעשות כמה שפחות רגולציה ולהתערב כמה שפחות. אני חושבת שאנחנו צריכים לצמצם את המקומות שבהם אנחנו מתערבים ולא להרחיב אותם. ואני מסכימה עם מה שהם אמרו, שצריכה להיות סיבה ממש טובה וחותכת לזה שאנחנו נתערב בחלוקת התכניות שלהם. ואני לא אומרת שמה שאתם לא נכון, אתם מן הסתם,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: זה כרגע התפקיד שלנו. זאת אומרת בכללים ובחוקים זה התפקיד-, את צודקת שבמידה והדברים ישתנו, ואנחנו בעד אגב, כשאנחנו מייצגים את הרשות בוועדת פילבר זה באמת להוריד רגולציה והכל.

AllText
שירותי משרד מתקדמים בע"מ

אבל כרגע, במסגרת החוקים והכללים והסמכויות, אנחנו חייבים לאשר את לוח המשדרים שלהם, את האורך של המהדורה ואת השעות שלה. התפקיד בסמכות.

פרופ' איילת ברעם צברי: אני מבינה מה שאת אומרת ובמסגרת הסמכות הזו, אני הייתי מעדיפה להתערב כמה שפחות. אני חושבת-, שוב, זה לא אומר שמה שאתם אומרים לא נכון או שאני לא משתכנעת ממנו, אתם בהחלט צודקים, אבל עדיין אני לא ראיתי טיעון שהוא מספיק חזק כדי שאני אבוא ואתערב להם באיך הם מנהלים את התכניות שלהם. אני חושבת שהם עושים עבודה טובה בלעשות את זה, זה שהם ירוויחו יותר כסף מזה, זה בסדר. הטיעון של תוכן שיווקי לא עושה עליי רושם, כי תוכן שיווקי אנחנו צריכים לטפל פה בהינתן תוכן שיווקי, אנחנו צריכים לטפל בו,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: אבל בכל מקרה, בחדשות אנחנו לא נאפשר.

פרופ' איילת ברעם צברי: בדיוק, זה מה שרציתי להגיד. אנחנו צריכים לא לאפשר תוכן שיווקי בחדשות, לא משנה באיזה אורך הם יהיו. זה ייהרג ובל יעבור, לפחות אצלי. אז לכם זה לא ממש משנה באיזה אורך זה יהיה מבחינתי. זהו. בקיצור, אני מעדיפה, אם אין לי סיבה ממש אקוטית, לא להתערב להם במה שהם עושים.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: בסדר גמור. מרה.

מרה מרו סנבטו: קודם כל, הייתי רוצה לדעת, בתקופה הקצרה הזאת מאז שאישרנו להם את התיקון, האם הם נפגעו אנושות, אם אפשר לראות בכלל?

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: הם ממשיכים לבקש הארכה כל יום.

ד"ר דליה זליקוביץ': ההיפך, הם אומרים שהרייטינג שלהם עלה.

מרה מרו סנבטו: לא, כי זה יכל להיות איזשהו מדד לראות שהטענות שלהם הן באמת,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: אגב, אני חייבת להגיד שהם לא אמרו שהם ייפגעו אנושות-, הם לא יכלו להגיד את זה. הם גם לא העלו את הטיעונים הכלכליים.

ד"ר עמית לביא דינור: הם השתמשו ברטוריקה רגשית.

AllText
שירותי משרד מתקדמים בע"מ

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: נכון. נכון. רטוריקה רגשית, בסדר. אבל הם כאילו לא אמרו את הדברים האלה. מי שאומר את זה, זה דווקא מפה, חברי המועצה. שאגב, אני מכבדת את זה. אנחנו רוצים שהגופים המפוקחים שלנו יהיו כמה שיותר חזקים כלכלית, נקודה.

מרה מרו סנבטו: טוב, ברור שאני רוצה גם שבאמת מבחינה כלכלית שלא ייפגעו ושימשיכו לתת תחרות מול ערוץ 2, ככה שיהיה לנו איזשהו דיון ושתהיה בחירה טובה לצרכנים. אבל אני חושבת שכשאנחנו ככה באים לדון בנושא כזה של כן להאריך, לא להאריך, היועץ המשפטי חזר על זה כל הזמן ואמר שזאת אומרת אנחנו בעצם עוברים על החוק כשאנחנו באים עכשיו לקצר להם,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: לא, לא, לא.

עו"ד הילה שמיר: לא, אני אמרתי את זה בהתחלה. הוא לא אמר את זה, הוא לא כפר בסמכות. הקראתי את סעיף 63, שמדבר על הסמכות שלנו. מה שהוא אמר זה, אין לכם סיבה,

מרה מרו סנבטו: הוא אמר, החוק מאפשר ואין לכם בסיס לכך.

עו"ד הילה שמיר: לא, הוא אמר, החוק מאפשר,

ד"ר דליה זליקוביץ': לא, מרה, זו הייתה פרשנות שלו.

מרה מרו סנבטו: אוקי, אז הפרשנות, אבל אני רוצה לדעת שזה אכן,

עו"ד הילה שמיר: הוא נתן את העתירה כבר. אני אומרת, החוק מאפשר. יש את סעיף 63 שמאפשר. יכול להיות שהוא יבוטל פעם, אבל כרגע, כפי שנאמר קודם, הסעיף הזה קיים והוא מאפשר-, והוא כותב גם אורכם, ומשם אנחנו נכנסים. הוא לא כותב רק המועד, הוא כותב גם את האורך. כלומר מבחינת הסמכות אין בעיה. הוא, לטעמו, מטבע הדברים, כי הוא מייצג את הערוץ, הוא חושב שאין מספיק טעם להתערב והם ניסו להסביר לנו למה. ובדיוק בגלל זה מתקיים גם הדיון כדי לראות ולגבש אם יש לחברי המועצה נימוקים, שהם משכנעים גם אחד את השני וכל

רח' דרויאנוב 5 תל-אביב ■ טל. 072-2111102 ■ פקס. 03-5715725 ■ e.mail: office@alltext.co.il ■ www.alltext.co.il

AllText שירותי משרד מתקדמים בע"מ

אחד מוסיף גם את הכיוון שלו ואת ההיבט שלו כדי להחליט אם זה מספיק מוצדק להתערב. זהו, זה הדיון.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: מרה, יותר מזה, יש לנו את הסמכות ויש לנו את החובה. כי חלק מהתפקיד שלנו זה לקבוע את האורך של המהדורה.

מרה מרו סנבטו: עכשיו, אז אני רוצה להתחבר לזה. אוקי. אז אנחנו, כנציגי ציבור, מה שחשוב, אני חושבת, שהציבור לא ייפגע. אני גם בפעם שעברה שאלתי ולא ענו תשובה, זאת אומרת אם מאריכים את זה עד תשע ועשרים, איפה נכנס-, זאת אומרת זה נשאר אותו מצב, גם להאריך וגם בלי להאריך זה נשאר אותו דבר. זאת אומרת איפה כאן הפגיעה? אני לא הצלחתי להבין את זה.

עו"ד הילה שמיר: מה, את שואלת הפגיעה לגבי ההארכה או לגבי הקיצור?

מרה מרו סנבטו: לא.

עו"ד הילה שמיר: את שואלת, אם תחליטו לא לקבל את הבקשה, האם תהיה פגיעה? או שאת שואלת האם תהיה הארכה, אם תהיה פגיעה? לא הבנתי.

מרה מרו סנבטו: לא, אני אומרת, הם אמרו שאם אנחנו נקשר, תהיה להם פגיעה.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: לא, לא תהיה פגיעה. חלק פה לא חושבים שתהיה פגיעה, להיפך, חושבים שזה יהיה טוב יותר לציבור שזה יהיה עד תשע. כי יש הרבה חדשות, כי זה דוחה את הפריים טיים, כי זה דוחה את הדרמות, כי זה לא מאפשר למשפחות לשבת ולראות,

מרה מרו סנבטו: לא, אבל בלוח השידורים, כשאנחנו קיבלנו אותו,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: הם הגישו עד תשע.

מרה מרו סנבטו: עד תשע, אוקי. אבל קודם, הראשון שהיה עד תשע ועשרים, זאת אומרת כאילו המצב לא השתנה בעצם. הדרמות היו באותו אורך. זאת אומרת משהו כאן לא ברור לי.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: לא, זה הוקדם.

מרה מרו סנבטו: מה?

רח' דרויאנוב 5 תל-אביב ■ טל. 072-2111102 ■ פקס. 03-5715725 ■ e.mail: office@alltext.co.il ■ www.alltext.co.il

AllText
שירותי משרד מתקדמים בע"מ

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: זה הוקדם. דורלי שאלה את השאלה,

מרה מרו סנבטו: אז היא נתנה תשובה. זה לא משנה, בכל מקרה, עד אחת עשרה הכל מסתיים. זאת אומרת הדרמות הן בתוך המסגרת של תשע וחצי עד אחת עשרה.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: לא, אי אפשר. אי אפשר.

מרה מרו סנבטו: זה מה שהיא אמרה אבל.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: מי אמרה?

מרה מרו סנבטו: איך קוראים לה? דבורה.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: אבל זה לא נכון עובדתית בלוחות שאושרו. הכל זז אחורה.

דורלי אלמגור: מה תכלית החוק? למה החוק העניק לנו את הסמכות הזו, לקבוע את מועד החדשות ואורכו. זו השאלה הראשונה שתהיה בבג"ץ, אם זה יהיה בבג"ץ.

עו"ד הילה שמיר: זאת לא השאלה הראשונה לדעתי, אבל בסדר.

דורלי אלמגור: זו תהיה השאלה הראשונה, כי הסמכות שלנו, אני חושבת,

מרה מרו סנבטו: בכל מקרה, מה שאני רוצה לומר זה שאם ההארכה של החדשות תפגע בדרמה וביוצרים ובהפקה וכל מה שבנוסף אליהם, אנחנו אמונים עליהם, אין לי בעיה, אבל אם זה כן יפגע, אז זה כן בעייתי מבחינתי.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: אוקי. בורבא.

יצחק בורבא: אני חושב שהכתובת היא על הקיר. אני לא יודע איך אתם לא רואים את זה, זה כל כך פשוט. הסיפור הוא בסך הכל כלכלי, ואי אפשר לפספס אותו,

ד"ר דליה זליקוביץ': אמרנו שזה כלכלי.

יצחק בורבא: אני אסביר רגע. אני אסביר. לא, אבל זה ברור. זה לא כלכלי כללי, אלא משהו ספציפי. אתם מבינים שברגע שהם עושים הפסקה והם עוברים לפרק מגזין, אז מן הסתם אתם מבינים שאם יאריכו להם, אז מי שיאריך את החדשות זה גם ערוץ 2. עכשיו, הם יאריכו את החדשות

ואז יפלו להם על המגזין. כלומר זו תחרות לא תחרות, שהיום על המגזין שלהם, בביתיות אנחנו לא מודדים את זה, אבל ערוץ 20 מתחיל לגנוב לערוץ 10 רייטינג, בגלל שהם נמצאים על אותה משבצת שהם בנו, ואז נוצר מצב שבו בעצם ערוץ 2 הוא מין משחק שיש לו קהל שבוי אני קורא לו, הקהל של הריאליטי המשודרג הזה. ואז נוצר מצב שאם הם בתוך חדשות, עדיין הם ברייטינג של חדשות, ואז באה להם נפילה. כי כשמתחילים המוספים האלה, אם הם יתחילו מחוץ לחדשות, הם יבואו לנפיל. אני בטוח, בלי שהם יגידו את זה, כי זה נראה לי טבעי, תבוא נפילה ואז כולם רצים לערוץ 2 ומשאירים אותם. עדיין, אם זה בגדר חדשות, עדיין נשארים עם רייטינג יחסית גבוה, רייטינג חדשות. במיוחד עם הדפוס הזה שאנשים רואים חדשות בחלק הסופי שלהן, כלומר יש אנשים שרואים בחלק הסופי שלהן, ולכן זה יוצר לנו בעיה. ואני אגיד לכם איפה הבעיה, זה רק בדבר אחד, דחיית השידור. זאת אומרת את זה אני אומר למי שאומר בעצם למה אנחנו מתערבים. קודם כל, אני נגד התערבות בכלל, אבל כרגע, במסגרת מה שיש לנו, הרי אנחנו בעצם יוצרים צפייה נדחית של כל תכניות הריאליטי שהאנשים, המשפחות רואות את זה, וזה לא משנה כרגע ערוץ 2, 10, למרות שאנחנו יודעים שזה ערוץ 2, כי אנחנו מכירים את הנתונים ואת הפערים שקיימים. ואז בעצם אנחנו נגרום, אם נרצה או לא נרצה, אם נאפשר להם, בעצם לדחייה של כל הריאליטי. ולסיבה המרכזית, שאם יש איזה תוקף לעניין של ההחלטות שלנו, זה העניין של הצפייה הנדחית הזאת, שאנחנו גורמים למשפחות לדחות. כי אם אתם חושבים שערוץ 2 יאפשר לערוץ 10 להיות עד תשע ועשרים ויתחיל את הריאליטי בתשע, אתם טועים. הוא ימתין ורק אחר כך הוא ייכנס. כלומר תהיה צפייה נדחית לכל העסק הזה,

אייל מלובן: למרות שהיום הוא לא עושה את זה.

יצחק בורבא: רגע, רגע. אוה. וערוץ 10 פוחד, בצדק מבחינתו, על ההפסד של נקודות רייטינג. בעשרים דקות האלה שהוא מרוויח אותן בחדשות, הוא לא יכול להרוויח את זה בכלום מול ערוץ 2, הוא לא מסוגל פשוט, רואים את זה בזה. אז הוא בעצם מבין את הנפילה. וזה איך אומרים? מדם ליבו? כן, מדם כספו מה שנקרא. הוא בהחלט ייפגע, אבל אנחנו צריכים לשקול לא את הפגיעה הכלכלית, אנחנו צריכים לשקול את טובת הציבור, וטובת הציבור אומרת שלא יתחילו לראות תכניות משפחתיות בשעה תשע וחצי. זהו.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: תודה. סוהיר.

סוהיר נחאס: עכשיו, לגבי ז'אנר וההגדרות של ז'אנר, זה תצורה, תוכן וכללי ז'אנר. זאת אומרת אם מדובר בהרחבת החדשות, זה לא מדויק. זאת אומרת לא מדברים על אותו ז'אנר, אלא משהו שהתווסף לתכניות, שמוגדרות כתכניות אקטואליה. תכנית אקטואליה יכולה להיות מגזין, סרטי תעודה וכל מיני. אז אני עדיין, אם אני נמצאת בתחום של ז'אנר, הם חייבים לשמור על הז'אנר של החדשות, שזה עולמי וזה מוגדר ככה מפה עד פה, בכל העולם, וככה התנהלנו. עכשיו, כל האקטואליה התפתחה בעולם הזה, אבל נתנו לה מסגור מסוים, מסגרת של הרחבה או של תכנית נלווית. אם אנחנו נבקש והם ייתנו לה ביטוי מוגדר ואיך יסווגו אותה בשבוע או באותו יום, זה משהו אחר. אבל לבוא ולהגיד שאנחנו מוסיפים על זה עוד עשרים דקות, לעומת-, כשאני מסתכלת על תכניות אחרות בכל העולם, כולל העולם הערבי, אני רואה שאנחנו כל כך לחוצים באקטואליה. מלא, מלא חדשות יש לנו.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: נכון. למרות שאתה לא חבר מועצה, בבקשה אופיר.

אופיר רייכמן: כן, התייחסות קטנה. קודם כל, גילוי נאות, למי שלא ידע אני עבדתי שש שנים בחדשות ערוץ 2 עד 2012. צריך להגיד. אני רוצה באמת לדבר על הטיעון שבעיניי הם הציגו אותו המון רגש, וזה שהקיצור של

AllText
שירותי משרד מתקדמים בע"מ

המהדורה הוא גם התערבות בתוכן. זו בחירה של עורך. זאת אומרת הגדרת התפקיד של עורך זה להחליט גם בעיתון, גם באתר אינטרנט. יש לך אלף מילה, x גלילות שאנשים עושים עד סוף העמוד. אז לבוא ולהגיד שזה שמגבילים את זה משעה, שעוד פעם, זה לא תמיד היה שעה, זה מקצר להם את התוכן בצורה דרמטית, זה בעיה. בימי ערוץ 1 שהוא דיבר עליהם, במבט כתבה ממוצעת, עשיתי על זה פעם עבודה, הייתה בין ארבעים ותשעים שניות. דקה וחצי כתבה מהצפון ביום של קטיושות,

אייל מלובן: אתה יודע למה?

אופיר רייכמן: עבדו עם הפילמים ועד שהם גוזרים וכל הדברים האלה.

אייל מלובן: תודה רבה. אנחנו דור ה- reversal.

אופיר רייכמן: היום כתבות בחדשות הן יותר ארוכות, זה דבר אחד. דבר שני, אני רוצה להקריא לכם ידיעה שאיתרתי אותה תוך כדי הדיון מה- 3 ליולי 2011. "הרשות השנייה דרשה מחברת חדשות ערוץ 2 הבהרות, לאחר שביום חמישי בערב הסתיימה מהדורת החדשות חמש דקות מוקדם יותר מהרגיל, מבלי ששודרה תחזית מזג האוויר",

ד"ר דליה זליקוביץ': זה משהו אחר. זה היה בגלל הריאליטי,

אופיר רייכמן: רגע, רגע. באותו ערב עלה "מאסטר שף" ובערוץ 10 עלה "הדור הבא" ואבי הסביר שזה שודר בטעות ומציינים שבאותו ערב הם קיצרו שניהם בעשר דקות. וגם כאן חשוב להגיד משהו. הרבה פעמים ההארכות שאנחנו קיבלנו היו משיקולי שיבוץ,

עו"ד הילה שמיר: בקשות להארכה.

אופיר רייכמן: בדיוק. עולה ריאליטי חדש בערוץ 10. "בייבי בום" במקרה באותו יום בערוץ 2 חצי שעה וההיפך.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: נכון. צודק מאה אחוז.

AllText
שירותי משרד מתקדמים בע"מ

אופיר רייכמן: וגם בערוץ 2 לא חסר. פתאום כשיש משחק כדורגל, ליגת האלופות ביום שבת בתשע וחצי, אז יש המון חדשות שצריך למשוך בשבילן את השידור של דנה וייס עד תשע וחצי ביום שבת. זאת אומרת אני חושב-, הם דיברו כאן על אתיקה של עורך ראשי וכאלה, וזה שוב, בתור אחד שעבד במערכות כאלה, מביכה אותי ההתנהלות שהייתה כאן בתקופה האחרונה מבחינתם. וסליחה, דבר אחרון שגם אולי אייל ישמח אם אני אשים אותו על השולחן. הגרירות האלה והדברים האלה שהם בסופו של דבר עושים, גם יש לזה השפעה על אתיקת העבודה בענף הזה. רוב העובדים שם הם שכירים, הם לא מקבלים על זה שום תשלום נוסף שמאריכים בעוד עשרים דקות. זה גם בא על חשבונם וגם אותם צריך לקחת בחשבון,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: צודק. צודק מאה אחוז.

אופיר רייכמן: למעט אנשים טכניים שמקבלים שעות נוספות. אבל אנשי תוכן-, אני יודע, כי רבים מהם מסמסים לי מתי אנחנו,

ד"ר דליה זליקוביץ': זה לא רלוונטי להחלטות שלנו.

אופיר רייכמן: בסדר. שם את זה על השולחן, זה הכל.

ד"ר דליה זליקוביץ': לא, זה לא רלוונטי. המשכורות שלהם לא רלוונטיות לגבי ההחלטות שלנו.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: לא, הוא מדבר על הפן הכלכלי. טוב, עוד מישהו? מרה, בבקשה.

מרה מרו סנבטו: רגע, שאלה רגע. מה מהות הבקשה להאריך? למשל מאז התקופה האחרונה שאושר לוח השידורים החדש. למה הם מבקשים להאריך אותו? זאת אומרת מה מהות הבקשה? על מה הם רוצים להאריך?

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: הם רוצים לשים את המגזינים שם, את החלק המגזיני. הם עושים הרחבה של כל מיני נושאים. הם אומרים-, בגדול, מהות הוויכוח היא שהם טוענים שזה חלק מהחדשות וחלק מהסמכות שלהם. וחלק מהטענות פה זה שזה לא חלק מהסמכות שלהם, כי מדובר במשהו

רח' דרויאנוב 5 תל-אביב ■ טל. 072-2111102 ■ פקס. 03-5715725 ■ e.mail: office@alltext.co.il ■ www.alltext.co.il

AllText
שירותי משרד מתקדמים בע"מ

שהוא לא עונה להגדרה של חדשות כמו בחדשות, אלא זה חלק מגזיני. ומגזין לא צריך להיות בחדשות. הם רוצים? שיעשו אחרי זה ארבע שעות.

מרה מרו סנבטו: אם כך, אז למה לאשר להם, אפילו שביקשו?

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: זה בדיוק, אנחנו מצביעים.

מרה מרו סנבטו: לא, אני אומרת, אנחנו,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: אני חושבת שלא צריך לאשר להם, אבל אני מעלה את זה עכשיו,

מרה מרו סנבטו: לא, אישרנו לוח שידורים מתוקן עד תשע, בסדר?

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: נכון.

מרה מרו סנבטו: והיינו צריכים לחכות עד הדיון הזה כדי להאריך או לא להאריך, אבל בתקופה הזו,

עו"ד הילה שמיר: לא, לא, לא.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: לא, כי זה משהו כללי שנקבע מראש. לכן אנחנו,

מרה מרו סנבטו: אה, עכשיו אנחנו מתייחסים לכללים שנקבע ולא בהכרח,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: אני רוצה אבל, בואו, סוהיר צריכה ללכת ועוד מעט דורלי צריכה ללכת.

אייל מלובן: אני רוצה להגיד משפט אחד. שכל הדבר הזה שקורה עכשיו, יש לנו חלק באשמה הזאת.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: צודק, אבל צריך להפסיק את זה.

אייל מלובן: בגרירה הזאתי של האישורים האינסופיים האוטומטיים של החצי שעה הזאתי לשני הערוצים, יש לנו חלק במשך התקופה הזאתי שלא נחתך, כל הדברים שאנחנו מדברים.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: אני מוכנה לקחת את מה שאתה אומר ולקחת את האחריות מספטמבר. מספטמבר אני יכולה לקחת את האחריות, לפני כן לא.

ד"ר עמית לביא דינור: אצלם כל דבר ארעי הופך לקבוע.

אייל מלובן: כן. כן.

רח' דרויאנוב 5 תל-אביב ■ טל. 072-2111102 ■ פקס. 03-5715725 ■ e.mail: office@alltext.co.il ■ www.alltext.co.il

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: טוב, חברים, בואו נסכם. שמעתם את הדעות. אני באופן אישי חושבת שלא צריך להיענות לבקשה שלהם. אני חושבת שכמועצה ציבורית, האינטרס הציבורי הרחב יותר הוא גבוה יותר. אני מעמידה להצבעה את דחיית הבקשה שלהם להארכה. מי בעד?

אייל מלובן: מה אמרו הבנות שהיו,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: איילת בעד וסוהיר,

עו"ד הילה שמיר: רגע, רק אני רוצה להגיד לפרוטוקול, זה חשוב בהצבעה הזאת. בדרך כלל לא משאירים הצבעות, אבל מי שנמצא רוב הדיון. איילת הייתה חייבת לצאת חמש דקות לפני, אז היא השאירה את הצבעתה, היא השתתפה במרבית הדיון, אז ההצבעה בסדר גמור.

אייל מלובן: סוהיר פה.

עו"ד הילה שמיר: לא, סוהיר פה.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: מי נגד בקשת ההארכה של ערוץ 10?

מרה מרו סנבטו: עוד פעם, רגע.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: מי נגד להאריך בעשרים דקות? אוקי. מי בעד הארכת המהדורות? מי נמנע?

עו"ד הילה שמיר: אז רגע, שני נמנעים,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: והשאר נגד,

עו"ד הילה שמיר: רגע, ואחת,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: סליחה, איילת,

עו"ד הילה שמיר: שני נמנעים, איילת נגד. איילת בעד הבקשה, נגד ההצעה. שניים נמנעים.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: וכל השאר נגד בקשת ההארכה. אז ההחלטה התקבלה. אוקי, בואו נגיד ככה, איפשהו בהתנהלות שלנו נענינו לבקשת ערוץ 10 והתעלמנו מהסקר. אני חייבת להגיד שקיבלנו את ההחלטה,

עו"ד הילה שמיר: למרות שהוא הובא בפניכם, ראיתם אותו. כל החברים קיבלו אותו הביתה, גם הערוץ קיבל אותו הביתה.

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: אבל דה פקטו יצא שבפועל,

ד"ר דליה זליקוביץ': למה שלחו לנו את זה בלי השאלות? מה יש לי לקרוא, להבין,

אוה מדז'יבוז' - יו"ר: האמת שפרח,

ד"ר דליה זליקוביץ': פרח, בלי השאלות?

ניר שויקי: פרח הגיעה לפה בשביל להציג את הסקר, אבל הדינמיקה-, הכוונה הייתה להציג אותו בהרחבה, בפירוט.

[redacted]

הערה: הושחרו חלקים מתוך הדיון שהיו בנושאים אחרים על הפרק ולא בנושא הארכת מהדורת החדשות

[redacted]

הערה: הושחרו חלקים מתוך הדיון שהיו בנושאים אחרים על הפרק ולא בנושא הארכת מהדורת החדשות

רח' דרויאנוב 5 תל-אביב ■ טל. 072-2111102 ■ פקס. 03-5715725 ■ e.mail: office@alltext.co.il ■ www.alltext.co.il

[redacted]

- הישיבה ננעלה -

הערה: הושחרו חלקים מתוך הדיון שהיו בנושאים אחרים על הפרק ולא בנושא הארכת מהדורת החדשות